Súd:	Krajský súd Trnava
Spisová značka:	21Co/29/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6123290845
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zlatica Javorová
ECLI:	ECLI:SK:KSTT:2026:6123290845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: AQUAMONT spol. s r. o., 925 01 Matúškovo č. 339, IČO: 31105696, zastúpeného splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária BÁNOS & KOŠÚTOVÁ s. r. o., Hlavná 979/23, 924 01 Galanta, IČO: 47551372, proti žalovanému: A. B., nar. X. XXXXX XXXX, trvalo bytom C. D. XXXX, zastúpenému advokátom: JUDr. Albín Lancz, Mierová 1435/33, 924 01 Galanta, IČO: 50962060, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00585441, zastúpeného splnomocnenkyňou: JUDr. Danuše Tichá s.r.o., Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 52058310, o zaplatenie 2.361,55 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 6. decembra 2024 č. k. 22C/17/2024-164, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.361,55 eur, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku; II. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 420 ods. 1 a. 3, § 442 ods. 1, § 443 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.z.“); § 17 ods. 1, § 64 ods. 1 až 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoCP“); § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“). Vecne dôvodil, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica, postúpenou Okresnému súdu Galanta dňa 31.1.2024 domáhal zaplatenia sumy 2.361,55 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobcovi ako poškodenému bola spôsobená škoda na motorovom vozidle továrenskej značky DACIA Dokker, EČV: E. dňa 7.4.2022. Uvedená škoda bola spôsobená žalovaným ako škodcom. Predmetná škodová udalosť bola žalobcom ako poškodeným riadne nahlásená zmluvnej poisťovni žalovaného, ktorou bola v čase nehody KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. V dňoch 27.4.2022 a 16.5.2022 bola realizovaná obhliadka spoločnosťou SLOVEXPERTA s.r.o., kedy z jednotlivých zápisov o poškodení motorového vozidla vyplýva zistený stav poškodenia vozidla klienta. Oprava poškodeného motorového vozidla podľa obhliadky pre spoločnosť KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. bola následne vykonaná spoločnosťou TT-CAR, s.r.o., IČO: 34 147 101, so sídlom Nitrianska cesta 20, Trnava, ktorá za vykonanie opráv vystavila žalobcovi ako poškodenému faktúru na sumu vo výške 2.361,55 eur, prílohou ktorej bol posudok - kalkulácia jednotlivých vykonaných opráv a poškodení, ktoré dokumenty žalobca následne predložil KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. za účelom poskytnutia poistného plnenia,

pričom žalobca faktúru dňa 22.6.2022 riadne uhradil. Žalobca uviedol, že vzhľadom na uvedené skutočnosti, a to najmä, že škoda na vozidle žalobcu vznikla v priamej súvislosti so škodovou udalosťou, ktorá nastala priamym zavinením žalovaného, pričom KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. ako zmluvná poisťovňa žalovaného klientovi neposkytla poistné plnenie, žalobca ako poškodený si voči žalovanému uplatňuje svoj nárok z titulu náhrady škody. Vyššie uvedené skutočnosti vrátane vzneseného nároku boli žalovanému písomne komunikované v oznámení o prevzatí právneho zastúpenia a pokuse o zmier zo dňa 10.2.2023, ktoré si žalovaný dňa 14.2.2023 riadne prevzal. Napriek tomu žalovaný na predmetné žiadnym spôsobom nereagoval, nárok žalobcu žiadnym spôsobom nespochybňoval a škodu žalobcovi doposiaľ nenahradil, a to ani čiastočne.
Súd žalobe žalobcu vyhovel vydaním platobného rozkazu, voči ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalovaný je ex lege povinný ku kontrahovaniu poistného krytia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke jeho vozidla, na základe ktorej skutočnosti je faktickým nositeľom povinnosti na úseku zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla výlučne poisťovateľ. Žalovaný poukázal na znenie ust. § 3 ods. 1 a § 4 ods. 2 ZPZP. Podľa žalovaného zodpovednostný vzťah pokrýva len žalobcu a poisťovateľa. Žalovaný si totiž splnením svojich zákonných povinností voči poisťovateľovi (riadnymi úhradami poistného a podobne) uniesol svoje bremeno zodpovednosti, z ktorého titulu mu vzniká právo na krytie poistnej udalosti výlučne zo strany poisťovateľa. Ak poisťovateľ odmietol poskytnúť náhradu škody poškodenému (žalobcovi) s odôvodnením svojho postupu, tak nie je možné jej súbežné, respektíve alternatívne uplatnenie u poisteného. ZPZP by totiž v takom prípade strácal akýkoľvek zmysel a účel. V danom prípade neobstojí ani právny konštrukt žalobcu, ktorý vecnú legitimáciu žalovaného odvodzuje priamo z ust. § 420 O.z., keďže táto právna úprava sa na prejednávaný prípad nevzťahuje. V danom prípade totiž dochádza k uplatneniu princípu lex specialis (ZPZP) derogati lex generalis (O.z.), z ktorého titulu aplikácia ust. O.z. neprichádza do úvahy. Žalovaný poukázal na expertízu poisťovateľa, ktorá preukazuje, že škodový priebeh nezodpovedá deklarovanému priebehu žalobcom. Podľa žalovaného zo strany žalobcu nedošlo k riadnemu preukázaniu škody a ani príčinnej súvislosti medzi prevádzkou dopravného prostriedku žalovaného a následkom tvrdeným žalobcom. Z vyrozumenia k oznámeniu škodovej udalosti zo strany poisťovateľa žalovaného je zrejmé, že na základe zdokumentovaných poškodení na oboch zúčastnených vozidlách a ich vzájomnej komparácii nie je možné tieto k sebe vzájomne priradiť tak, aby boli v súlade s deklarovaným dejom, ktorý tvrdí žalobca. Žalobca tvrdí, že poškodenie malo byť spôsobené prednou časťou vozidla žalovaného, avšak poškodenie na vozidle žalovaného nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia, nakoľko na zadnej časti vozidla žalobcu bolo zdokumentované poškodenie zadného nárazníka deformáciou, po zatlačení a trvalej deformácii uchytenia ťažného zariadenia, následkom veľkého tlaku na čap ťažného zariadenia. Vozidlo žalovaného však na svojom povrchu nemá zodpovedajúce stopy po zatlačení čapu. Z predmetného vyrozumenia je ďalej zrejmé, že podľa zdokumentovaných poškodení na oboch vozidlách je skôr možné vyvodiť záver, že zo strany žalovaného zrejme došlo k nárazu do vozidla žalobcu avšak už do poškodenej zadnej časti vozidla žalobcu, a to spôsobilo povrchové poškodenia na vozidle žalovaného a na vozidle žalobcu nedošlo k zväčšeniu rozsahu poškodenia ako pred stretom týchto vozidiel. Uvedené závery odbornej expertízy vykonanej poisťovateľom teda odôvodňovali jeho nepriznanie poistného plnenia a zároveň v plnom rozsahu dementujú aj nárok žalobcu voči žalovanému. Žalovaný uviedol, že po škodovej udalosti dňa 7.4.2022 nedošlo k iniciovaniu airbagov, nakoľko túto skutočnosť by si žalovaný rozhodne všimol a vnímal ju. Táto položka však tvorí rozpis škodovej faktúry za opravu vozidla, čo zvýrazňuje podozrenie, že si žalobca voči žalovanému uplatňuje náhradu za skoršiu škodovú udalosť, pri ktorej došlo k poškodeniu aj na podobnom mieste (pričom žalobca bol pri nej škodcom a teda nemá náhradu škody voči komu uplatňovať). Uvedený dôkazný stav teda nasvedčuje simulácii na strane žalobcu, ktorý sa snaží škodovú udalosť so žalovaným nastrojiť na svoju skoršiu (prípadne neskoršiu) škodu.
Žalobca vo vyjadrení k odporu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 4Cdo/5/2020. Uviedol, že s poukazom na predmetné rozhodnutie má za to, že žiadať náhradu škody od žalovaného bez zainteresovania poisťovne je správny a zákonný postup. Ďalej uviedol, že napriek rozhodnutiu poisťovne o tom, že sa škodová udalosť nestala tak ako to deklaruje žalobca, priebeh škodovej udalosti je riadne zaznamenaný v Správe o dopravnej nehode zo dňa 7.4.2022, ktorá správa je podpísaná oboma účastníkmi škodovej udalosti, teda žalobcom aj žalovaným. Žalobca poukázal na to, že Okresný dopravný inšpektorát poskytol žalobcovi potvrdenie o tom, že dňa 7.4.2022 eviduje škodovú udalosť vozidiel s EČV: E. a E., ktorá udalosť nespĺňa podmienky v mysle § 64 ods. 1 ani § 64 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ ZoCP a nejedná sa o dopravnú nehodu, ale o škodovú udalosť v cestnej premávke v zmysle § 64 ods. 3 ZoCP. V predmetnom potvrdení vystupuje vodič vozidla s EČV: E. ako škodca, resp. ako ten kto škodovú udalosť zapríčinil. Na tejto skutočnosti sa účastníci

škodovej udalosti zhodli. Napriek tomu, že poisťovňa odmietla za žalovaného ako škodcu plniť na základe záverov, ku ktorým dospela, žalobca ako poškodený má nárok na náhradu účelne vynaložených prostriedkov na opravu vozidla voči žalovanému, keďže žalovaný škodovú udalosť zapríčinil.
Žalovaný v duplike uviedol, že žalobca bol schopný preukázať len skutočnosť, že došlo k vzniku škodovej udalosti, avšak nesplnil si svoju povinnosť preukázať výšku škody a rozsah poškodenia, ktoré mu boli spôsobené. Prostredníctvom expertízy poisťovateľa bolo preukázané, že tvrdenia žalobcu ohľadom manifestovanej škody nie sú pravdivé, keďže rozsah škody je technicky neprijateľný. Uvedený nedostatok dôkazov ohľadom výšky škody znamená, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Bolo prezentované dôvodné podozrenie založené na odbornej expertíze, že opravy vykonané žalobcom mohli byť zamerané aj na odstránenie poškodení, ktoré nesúvisia so škodovou udalosťou, pre ktorú žalobca uplatňuje svoj nárok na náhradu škody. Takéto konanie môže viesť k neobjektívnemu vyčísleniu skutočnej výšky škody a môže byť v rozpore s požiadavkami na preukázanie príčinnej súvislosti medzi údajnou škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. V prípade, ak by žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody za vozidlo, ktoré bolo už pred samotnou spornou udalosťou poškodené, došlo by k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalovaného. Rovnako je podľa žalovaného reprobované, ak by nedošlo k uplatneniu amortizačnej zrážky, nakoľko vozidlo nebolo opravené do pôvodného stavu, ale došlo k výmene dielov za nové. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 16C/119/2003, podľa ktorého pri starších a opotrebovaných veciach treba vždy prihliadnuť na vek, opotrebenie veci a podobne. Žalovaný ďalej uviedol, že viaceré položky na škodovej faktúre nemôžu súvisieť so škodovou udalosťou, napríklad výmena brzd. Rozsah poškodení tvrdených v škodovej faktúre vylučuje aj skutkový stav. Vozidlo poškodeného bolo pojazdné, a preto existujú dôvodné pochybnosti o posune nápravy a podobných závažných škodách. Žalovaný poukázal na žurnál z verejného registra ohľadom hlásených škôd, z ktorého vyplýva, že vozidlo žalobcu malo hlásenú škodovú udalosť aj pred tu prejednávanou nehodou, pri ktorej došlo tiež k poškodeniu zadnej časti vozidla, čo vytvára pochybnosť ohľadom škodového následku spôsobeného žalovaným (poškodenie mohlo byť spôsobené skoršou nahlásenou udalosťou alebo inou skoršou nenahlásenou udalosťou ako indikujú závery expertízy poisťovne). Ďalej žalovaný poukázal na obrazový záznam vozidla zo dňa 8.4.2022 s časovou stopou vyhotovenia snímky, ktorú zaznamenalo mobilné zariadenie, ktorá fotografia deklaruje, že vozidlo nenieslo známky žiadneho poškodenia predného nárazníka a masky, okrem drobných škrabancov a odpadnutej ŠPZ.
Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný predložil žurnál z verejného registra ohľadom hlásených škôd. Žalobca poukázal na to, že nie je možné zistiť zdroj žurnálu a nie je možné z neho identifikovať, že sa jedná o motorové vozidlo žalobcu, keďže na začiatku prvej strany je uvedených iba 8 zo sedemnástich znakov VIN čísla a prvých osem znakov VIN čísla potvrdzuje iba skutočnosť, že sa jedná o motorové vozidlo Dacia Dokker. Z uvedeného dôvodu má žalobca za to, že tento dôkaz je nehodnoverný a neautentický. Okrem uvedeného samotný žurnál na strane 8 uvádza iba podozrenie, že motorové vozidlo bolo označené ako poškodené. Pokiaľ žalovaný spochybňuje pôvod poškodenia zadnej časti vozidla údajnou skoršou udalosťou, tak žalobca považuje toto tvrdenie za špekulatívne a ničím nepodložené. Žalobca sa ďalej vyjadril k fotografii predloženej žalovaným. Uviedol, že fotografia bola vyhotovená za zhoršenej viditeľnosti. Na fotografii nie je vidno ani škrabance, ktoré boli uznané likvidátorom poisťovne ako aj žalovaným. Fotografia nebola vyhotovená spredu a na fotografii nie je vidno strednú časť predného nárazníka, kde došlo k stretu oboch motorových vozidiel, a preto z fotografie nie je možné dospieť k záveru, že na motorovom vozidle nebolo poškodenie v strede predného nárazníka pod držiakom EČV. Okrem toho sa na motorovom vozidle nachádza držiak EČV, ktorý sa podľa výpovede žalovaného rozbil dňa 7.4.2022 pri náraze. Vzhľadom na to, že na fotografii je vidno na prednom nárazníku držiak EČV, ani by nebolo možné vidieť poškodenie motorového vozidla pod držiakom, kde došlo k stretu oboch vozidiel. Žalobca poukázal na to, že dátum na fotografii nemá žiadnu výpovednú hodnotu, keďže na mobilnom zariadení je možné časovú stopu modifikovať. Z fotografie nie je možné identifikovať, že sa jedná o motorové vozidlo žalovaného, nie je vidieť jeho EČV ani VIN číslo vozidla. Žalobca sa ďalej vyjadril k tomu, že žalovaný uviedol, že viaceré položky na škodovej faktúre nemôžu súvisieť so škodovou udalosťou ako príklad uvádza výmenu brzd. Žalovaný zavádza súd, pretože faktúra č. 422110127 neobsahuje žiadne náklady na výmenu brzd. Opravovňa je povinná písomne potvrdiť, že oprava vozidla bola vykonaná podľa informácií a postupov výrobcu vozidla, pritom potvrdenie môže byť vydané ako samostatný doklad alebo ako súčasť daňového dokladu. Potvrdenie obsahuje text: „Opravovňa potvrdzuje, že vykonala opravu vozidla po dopravnej nehode alebo škodovej udalosti, ktorá mala vplyv aspoň na jeden z nasledovných hlavných bezpečnostných prvkov vozidla - zvesenie kolies, deformačné zóny, systém airbagov, riadenie alebo brzdy a to podľa informácií a postupov výrobcu vozidla.“ Vyššie uvedený text bola opravovňa povinná uviesť do faktúry, aj keď systémy airbagov, brzdy,

atď. neboli opravované. Vo vyššie uvedenej faktúre je uvedená príloha k faktúre, a to kalkulácia - výpočet, v ktorej sú uvedené všetky položky náhradných dielov a vykonaných prác na motorovom vozidle žalobcu. Žalobca sa vyjadril k skutočnostiam uvedeným žalovaným, ktorý uviedol, že rozsah poškodení tvrdených v škodovej faktúre vylučuje skutkový stav, keďže vozidlo žalobcu bolo pojazdné a ktorý takisto uviedol, že existujú dôvodné pochybnosti o posune nápravy a podobných závažných škodách, ktoré sú nezlučiteľné s pojazdnosťou vozidla. Žalobca k tomuto tvrdeniu uviedol, že nikdy netvrdil, že došlo k posunu nápravy. Vo faktúre ako ani v kalkulácii nie sú uvedené žiadne skutočnosti o posune alebo oprave nápravy. Taktiež žalobca ani netvrdil, že jeho vozidlo je nepojazdné.
Súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový a právny stav: Zo správy o nehode vyplýva, že dňa 7.4.2022 došlo v Matúškove k nehode. Účastníkom nehody bolo vozidlo Volkswagen EČV: E., ktorého vodičom bol žalovaný a vozidlo Dacia EVČ: E., ktorého vodičom bol F. F. a pri ktorom je ako poistník a poistený uvedený žalobca. Z uvedenej správy vyplýva, že túto podpísali obaja vodiči, ktorí zhodne označili za osobu, ktorá nehodu zavinila žalovaného. Zo správy takisto vyplýva, že došlo k stretu predmetných vozidiel a to v prípade vozidla žalovaného prednou časťou a v prípade vozidla žalobcu zadnou časťou. Z oznámenia OR PZ V Galante, Okresného dopravného inšpektorátu z 26.10.2022 vyplýva, že evidujú škodovú udalosť vozidiel EČV: E. a E. zo 7.4.2022. Z oznámenia vyplýva, že udalosť nenapĺňa podmienky v zmysle § 64 ods. 1 ani 64 ods. 2 ZoCP a nejedná sa o dopravnú nehodu, ale o škodovú udalosť podľa § 64 ods. 3 ZoCP. Vzhľadom k tomu, že účastníci sa dohodli na zavinení, policajt neskúma ani neurčuje príčiny vzniku škodovej udalosti. Z oznámenia vyplýva, že škodovú udalosť zapríčinil vodič vozidla s EČV: E. XXXXX. Zo zápisu o poškodení motorového vozidla žalobcu z 27.4.2022 technikom SLOVEXPERTA vyplýva, že je nutná doobhliadka. Zo zápisu o poškodení motorového vozidla žalobcu zo 16.5.2022 technikom SLOVEXPERTA vyplýva, že ako diely na výmenu boli uvedené: nárazník, zadné čelo, držiak rezervy, priečnik ťažného zariadenia a tiahlo ťažného zariadenia, malo sa opraviť zadné čelo, krídlové dvere, podlaha kufra a malo prebehnúť lakovanie. Z faktúry spoločnosti TT-CAR, s.r.o. z 30.5.2022 vyplýva, že predmetná spoločnosť vyfakturovala žalobcovi sumu 2.361,55 eur za opravu motorového vozidla s EVČ E., a to podľa obhliadky, pre Kooperatívu. Z prílohy faktúry vyplýva, že došlo k výmene náhradných dielov, a to nárazníka, zadného čela, priečnika ťažného zariadenia, tiahla a držiaka rezervy, pričom celková čiastka za náhradné diely bola vyfakturovaná vo výške 732,53 eur. Súčasťou fakturácie bola mzda za prácu vo výške 516,80 eur a lakovanie vo výške 866,76 eur, spolu 2.116,09 eur, pričom pred započítaním DPH bola odpočítaná zrážka vo výške 148,13 eur, teda výsledná suma bola 1.967,96 eur bez DPH a s DPH 2.361,55 eur. Z potvrdenia G. B. vyplýva, že suma 2.361,55 eur bola uhradená na účet spoločnosti TT-CAR, s.r.o. dňa 22.6.2022. Z vyrozumenia poisťovne Kooperatíva z 23.9.2022 adresovaného žalobcovi vyplýva, že preverili postup likvidátora pri riešení poistnej udalosti, stanovisko poisťovne zostáva nemenné, poisťovňa trvá na správnosti zrealizovanej likvidácie. Poisťovňa uviedla, že nebolo preukázané, že poškodenie vozidla žalobcu bolo spôsobené vozidlom žalovaného, keďže na základe zdokumentovaných poškodení oboch zúčastnených vozidiel a ich vzájomnej komparácie nie je tieto z technického hľadiska možné vzájomne k sebe priradiť celým rozsahom ani charakterom tak, aby boli v súlade s deklarovaným nehodovým dejom. Technik pri obhliadke iba zdokumentoval skutkový stav vozidla v danom momente a poškodenia uviedol do zápisu z obhliadky, k posúdeniu došlo až po porovnaní s druhým zúčastneným vozidlom. Poisťovňa poukázala na odborné technické posúdenie vypracované technikom, podľa ktorého zdokumentované poškodenia na vozidle poškodeného nemohli byť spôsobené MV škodcu, nakoľko poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia. Na zadnej časti vozidla poškodeného bolo zdokumentované poškodenie zadného nárazníka deformáciou po zatlačení a trvalej deformácii uchytenia ťažného zariadenia následkom veľkého tlaku na čap ŤZ. Poškodenie malo byť spôsobené prednou časťou vozidla škodcu, na ktorom sú stopy na vrchnej časti nárazníka po vrchnej časti nárazníka poškodeného, nový rámik EČV, ktoré nemá na svojom povrchu zodpovedajúce stopy po zatlačení čapu. Zadné ĚČV skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného, no v takom prípade zrejme došlo k nárazu vozidla škodcu ako sa uvádza v popise, no do už poškodenej zadnej časti vozidla poškodeného a spôsobilo si na sebe len povrchové poškodenia a na vozidle poškodeného nedošlo k zväčšeniu rozsahu poškodenia ako pred stretom týchto vozidiel. Z výsluchu konateľa žalobcu vyplýva, že dostal telefonické oznámenie, že sa stala nehoda s firemným autom neďaleko od firmy. V tom čase bol prítomný vo firme a oznámili mu, že prichádzajú z miesta nehody do firmy, tak vyšiel von pozrieť na tie autá. Bolo mu oznámené, že volali políciu, nakoľko žalovaný nemá zaplatenú poistku. Motorové vozidlo videl cez deň, bolo v dobrom stave, bez poškodení. Bol prítomný pritom keď prišla polícia. Za vinníka označila žalovaného. Vozidlo žalovaného nemalo ŠPZ a malo prasknutý nárazník, rozbitý trošku, asi v strede. Nárazník bol rozbitý viac ako na fotke. Z výsluchu žalovaného vyplýva, že si to pamätá tak, že boli v kolóne, obzrel sa na chvíľku niekam inam, vie, že do

neho ťukol, ale vedel že brzdí, len ho potlačil. Náraz bol minimálnej intenzity. Išiel rýchlosťou do tých 20-30km/h. Na jeho vozidle mu odpadla ŠPZ. Na vozidle žalobcu bola ťažná guľa zatlačená do zadného nárazníka. Zadný nárazník bol prasknutý od gule. Po nehode si neopravoval vozidlo, kúpil si držiak na EČV. Na jeho vozidle bola poškodená ŠPZ a škrabance na prednom nárazníku. Predtým ako narazil do vozidla pred ním nemal žiadne škrabance, na karosériu si dáva pozor. Nevie kedy bol na obhliadke vozidla. Žalovaný ďalej uviedol, že si kúpil nový držiak a na ten nový držiak mu nešla tá pokrčená ŠPZ vtlačiť, myslí nový držiak dopredu, preto dal poškodenú ŠPZ na zadný držiak, lebo do predného mu to nešlo a do predného dal tú nepoškodenú zadnú. Do nároku poškodeného uviedol, že nárok považuje za oprávnený. Na pojednávaní bol ako svedok vypočutý F. F., ktorý uviedol, že žalobca je jeho šéf. Uviedol, že sa to stalo v Matúškove, pred poslednou križovatkou ako sa vychádza z Matúškova smerom do D., tam sa vyskytla taká menšia kolóna, pred ním stáli asi 3-4 autá, pomaly sa zastavovali, lebo tam je daj prednosť na tej križovatke, nešli rýchlo, videl, že pred ním auto brzdí, tiež brzdil, zastavil, pozrel sa do zrkadla a vtedy videl, že z toho bude náraz. Vystúpil z auta. Vystúpil aj žalovaný, videli, že až taká veľká nehoda nebola. Žalovaný mu povedal, že nemá zaplatenú poistku a on sa bál len tak to urobiť v hotovosti. Tak povedal, aby to riešili cez políciu. Išli do firmy, do Aquamontu, tam počkali na políciu. Boli vypísané doklady. Celý deň jazdil, celý deň nakladal a vykladal auto, to znamená, že sa pozeral na to auto a to sa stalo asi o pol tretej, o druhej. Vie, že boli 4 hodiny, keď skončili so všetkým. Ťažné zariadenie nebolo na vozidle pohnuté, to používal skoro každý deň. Zadný nárazník nebol poškodený. Tovar nakladal dozadu, cez zadné dvere. Určite by zistil, keby to je už predtým. Zadné dvere sa dali zatvoriť počas celého dňa. Vozidlo používa iba on. Cítil taký stredný náraz, hlava mu letela dozadu, papiere spadli z náložného priestoru na predné sedadlo. Vozidlo žalovaného malo rozbitý predok v strede, kde bolo ťažné zariadenie na jeho aute. Tam mal stlačený nárazník. Podľa neho bolo vozidlo žalovaného poškodené viac ako na fotografiách. Na hornej fotke nevidí nič a dolu vidí nejaké menšie deformácie. Vie, že v strede auta pod 7 alebo pri 7 na ŠPZ bolo rozbité viacej. Počas škodovej udalosti nedošlo k iniciácii airbagov. Na pojednávaní bol ako svedok vypočutý H. I., švagor žalovaného, ktorý uviedol, že im žalovaný volal, že spravil nehodu a že či tam vedia prísť. Autá sa presunuli do areálu Aquamontu, tak tam prišli, pozrel si to auto žalobcu aj auto švagrove. Švagor nemal nijakú stopu po nehode a na aute žalobcu bola guľa zatlačená do nárazníku. Bola zavolaná polícia. Žalovaného auto po škodovej udalosti nebolo opravované. Nemal čo opravovať. Uviedol, že čo sa týka rozsahu poškodení, vozidlá vyzerali tak ako na fotografii. Na pojednávaní bol vypočutý J. K. K., ktorý uviedol, že je zamestnanom a spoločníkom žalobcu. Uviedol, že sa dostavil už vtedy, keď boli vo firme Aquamont po nehode, lebo kolegyňa ho upozornila, že vodič nemal platné poistenie, tak išiel von, s kolegom, p. F. sa dohadovali, že ako postupovať ďalej. Zavolali policajtov. Vozidlo žalobcu malo ťažné zariadenie zasunuté do nárazníka. Vozidlo žalovaného malo poškodený predný nárazník a ŠPZ. Nárazník bol poškodený iba v strede. Na vozidle žalovaného bola poškodená spodná strana pod ŠPZ v strede vozidla. Vozidlo žalobcu používal p. F. na pracovné účely. Nepamätá si, že by toto vozidlo bolo búrané. Ráno keď vozidlo videl, neevidoval žiadne poškodenie. Po udalosti malo vozidlo zatlačené ťažné zariadenie. Nemapätá si farbu vozidla žalovaného, tuší, že bolo tmavé.

Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.361,55 eur z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla na jeho motorovom vozidle v dôsledku škodovej udalosti, ktorá nastala zavinením žalovaného. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že nie je pasívne vecne legitimovaný v spore, pričom argumentoval tým, že žalovaný je zo zákona povinný uzatvoriť poistnú zmluvu podľa ZPZP a v zmysle § 4 ods. 2 ZPZP má žalovaný ako poistený právo, aby za neho poisťovateľ nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu. Žalovaný mal za to, že v prípade ak poisťovateľ odmietol poskytnúť náhradu škody žalobcovi nie je možné súbežné, respektíve alternatívne uplatnenie nároku u žalovaného ako poistného.

V súvislosti so žalovaným tvrdeným nedostatkom pasívnej legitimácie v predmetnom spore súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/5/2020 zo dňa 21.10.2020 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR, od ktorého nemal dôvod sa odchýliť a podľa ktorého v spore o náhradu škody podľa ZPZP sú pasívne legitimovaní poistený škodca aj poistiteľ. Poškodený má možnosť voľby, či bude žalovať poisteného škodcu, alebo iba poistiteľa, či poisteného škodcu a poistiteľa súčasne. V danom prípade žalobca uskutočnil možnosť voľby a v spore v súlade s predmetným rozhodnutím žaloval poisteného škodcu, ktorým bol žalovaný. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný ako vodič motorového vozidla, ktorý zavinil škodovú udalosť, čo v konaní nebolo medzi stranami sporné, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil podľa § 420 O.z. Nestotožnil sa s právnym názorom žalovaného, že toto ustanovenie sa na prejednávaný prípad nevzťahuje, keďže prichádza k uplatneniu princípu, že osobitný zákon (ZPZP) ruší všeobecný zákon (O.z.). V danom prípade nie je možné na vzťah medzi žalobcom a žalovaným použiť ZPZP, keďže tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a z toho vyplývajúci záväzok medzi

poisťovňou a poisteným. Tento zákon nerieši vzťah medzi poškodeným a tým kto škodu spôsobil, teda vzťah medzi žalobcom a žalovaným.
Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 7.4.2022 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej vozidlo žalovaného narazilo do vozidla žalobcu. Takisto nebolo sporné, že škodovú udalosť zavinil žalovaný. Žalovaný v konaní rozporoval výšku škody a rozsah poškodenia, ktoré mali byť spôsobené protiprávnym konaním žalovaného. Mal za to, že žalobca nepreukázal výšku škody a jej rozsah v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného a teda nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a škodou, t. j. že škoda vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Spornou skutočnosťou, ktorú bolo potrebné preukázať bolo, či došlo k vzniku škody vo výške uplatnenej v žalobe a či táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného.
Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca v konaní preukázal, že došlo k vzniku škody na jeho motorovom vozidle vo výške, ktorú si uplatnil v žalobe a že škoda vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Žalobca v konaní tvrdil, že dňa 7.4.2022 došlo k škodovej udalosti, ktorú zavinil žalovaný, čo sporné nebolo. Ďalej tvrdil, že žalovaný narazil do jeho motorového vozidla zozadu, v súvislosti s čím mu vznikla škoda na jeho motorovom vozidle vo výške 2.361,55 eur, ktorú si v konaní uplatňuje. Žalobca svoje tvrdenia o vzniku škody v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou preukázal Správou o nehode, z ktorej mal súd preukázané, že vozidlo žalobcu bolo v súvislosti so škodovou udalosťou poškodené v zadnej časti a vozidlo žalovaného bolo poškodené v súvislosti s poistnou udalosťou v prednej časti. Uvedenú správu o nehode a jej následkoch podpísal tak vodič motorového vozidla žalobcu ako aj žalovaný. Zároveň žalobca svoje tvrdenie o vzniku škody v súvislosti so škodovou udalosťou preukázal aj oznámením Okresného dopravného inšpektorátu Galanta zo dňa 26.10.2022, ktorým mal súd preukázané, že v danom prípade išlo o škodovú udalosť podľa § 64 ods. 3 ZoCP. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že o škodovú udalosť ide vtedy, keď sa účastníci dohodnú na jej zavinení a zároveň ide o udalosť v cestnej premávke, pri ktorej škoda vznikla v priamej súvislosti s premávkou vozidla. Keďže udalosť bola vyhodnotená ako škodová udalosť, platí záver o tom, že škoda na motorovom vozidle žalobcu vznikla v priamej súvislosti s premávkou vozidla, pričom účastníci sa dohodli, že udalosť zavinil žalovaný. Zároveň žalovaný vo vyššie uvedenej správe o nehode uviedol, ktoré časti vozidiel boli poškodené, pričom označené poškodenie zadnej časti motorového vozidla žalobcu korešponduje so zápisom o poškodení motorového vozidla žalobcu zo dňa 16.5.2022 a faktúrou spoločnosti TT-CAR, s.r.o., podľa ktorých malo dôjsť k výmene, oprave a lakovaniu zadných časti motorového vozidla žalobcu, a to nárazníka, zadného čela, priečnika ťažného zariadenia, tiahla a držiaka rezervy. Súd poukázal aj na konanie a výpoveď samotného žalovaného, z ktorej vyplýva, že ťukol do vozidla žalobcu a že toto aj potlačil a videl, že na vozidle žalobcu bola ťažná guľa zatlačená do zadného nárazníka a zadný nárazník bol prasknutý od gule a takisto uviedol, že do nároku poškodeného uviedol, že ho považuje za oprávnený. Z uvedenej výpovede žalovaného vyplýva, že aj sám žalovaný svojou výpoveďou potvrdil, že došlo k stretu vozidiel žalobcu a žalovaného a že došlo k ťuknutiu a potlačeniu vozidla žalobcu vozidlom žalovaného. Zároveň z jeho výpovede vyplýva, že videl hneď po udalosti aké sú poškodenia vozidla žalobcu (že je poškodený zadný nárazník a že ťažná guľa je zatlačená do nárazníka) a teda v prípade ak by mal za to, že takéto poškodenie motorového vozidla žalobcu nemohol spôsobiť, t. j. ak by mal za to, že náraz jeho vozidla do vozidla žalobcu nebol takej intenzity, že by mohol na vozidle žalobcu poškodiť zadný nárazník a zatlačiť ťažnú guľu do nárazníka, nebol dôvod, aby sa žalovaný dohodol s druhým účastníkom škodovej udalosti na tom, že sa udalosť posúdi ako škodová udalosť s jeho zavinením. Sám žalovaný pri svojej výpovedi uviedol, že pri udalosti uviedol, že nárok žalobcu považuje za oprávnený. Uvedené konanie žalovaného tiež preukazuje, že škoda vznikla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 7.4.2022. Súd ďalej poukázal na výpoveď ďalšieho účastníka škodovej udalosti, ktorým bol vodič motorového vozidla žalobcu, ktorý bol v konaní vypočutý ako svedok (p. F. F.), z ktorého výpovede jednoznačne vyplynulo, že motorové vozidlo žalobcu nemalo pred udalosťou poškodené ťažné zariadenie ani nárazník a že toto bolo poškodené pri škodovej udalosti dňa 7.4.2022. Takisto konateľ žalobcu a J. K. K., ktorý je zamestnancom a spoločníkom žalobcu zhodne so svedkom uviedli, že motorové vozidlo používal iba svedok a že motorové vozidlo videli v ten deň pred škodovou udalosťou a toto nebolo poškodené. Zároveň aj svedok p. F. potvrdil tvrdenie žalovaného, že došlo k nárazu vozidla žalovaného do vozidla žalobcu, pričom podľa neho išlo o stredný náraz. Z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca preukázal svoje tvrdenia o tom, že dňa 7.4.2022 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej došlo zavinením žalovaného, v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, ku škode na jeho motorovom vozidle (jeho zadnej časti), pričom výšku škody preukázal zápisom o poškodení motorového vozidla žalobcu a faktúrou spoločnosti TT-CAR, s.r.o.
Žalovaný svoju obranu v konaní založil na posúdení priebehu škodovej udalosti poisťovňou žalovaného (KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group) resp. správou likvidátora tejto poisťovne,

podľa ktorej zdokumentované poškodenia na vozidle poškodeného nemohli byť spôsobené motorovým vozidlom škodcu, pretože poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia. V súvislosti s predmetnou správou súd poukázal na to, že v správe je okrem iného uvedené aj že: Na zadnej časti vozidla poškodeného bolo zdokumentované poškodenie zadného nárazníka deformáciou po zatlačení a trvalej deformácii uchytenia ťažného zariadenia následkom veľkého tlaku na čap ŤZ. Poškodenie malo byť spôsobené prednou časťou vozidla škodcu, na ktorom sú stopy na vrchnej časti nárazníka po vrchnej časti nárazníka poškodeného, nový rámik EČV, ktoré nemá na svojom povrchu zodpovedajúce stopy po zatlačení čapu. Zadné EČV skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného, no v takom prípade zrejme došlo k nárazu vozidla škodcu ako sa uvádza v popise, no do už poškodenej zadnej časti vozidla poškodeného a spôsobilo si na sebe len povrchové poškodenia a na vozidle poškodeného nedošlo k zväčšeniu rozsahu poškodenia ako pred stretom týchto vozidiel. Zároveň žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že po nehode si kúpil nový držiak na EČV a na ten nový držiak mu nešla tá pokrčená ŠPZ vtlačiť, myslí nový držiak dopredu, a preto dal poškodenú ŠPZ na zadný držiak, lebo do predného mu to nešlo a do predného dal tú nepoškodenú zadnú ŠPZ. Z uvedenej správy v spojení s výpoveďou žalovaného vyplýva, že keď likvidátor poisťovne robil obhliadku vozidla žalovaného, malo toto vymenené EČV. To znamená, že EČV, ktoré mal žalovaný v čase škodovej udalosti na prednej časti vozidla bolo umiestnené na zadnú časť vozidla a to čo mal na zadnej časti vozidla, t. j. nepoškodenú EČV a nový rámik EČV malo vozidlo pri obhliadke technikom umiestnené na prednej časti vozidla. Likvidátor v správe uviedol, že poškodenie malo byť spôsobené prednou časťou vozidla škodcu, na ktorom sú stopy na vrchnej časti nárazníka po vrchnej časti nárazníka poškodeného, nový rámik EČV, ktoré nemá na svojom povrchu zodpovedajúce stopy po zatlačení čapu. Ďalej likvidátor konštatoval, že zadné EČV skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného, no v takom prípade zrejme došlo k nárazu vozidla škodcu ako sa uvádza v popise, no do už poškodenej zadnej časti vozidla poškodeného a spôsobilo si na sebe len povrchové poškodenia a na vozidle poškodeného nedošlo k zväčšeniu rozsahu poškodenia ako pred stretom týchto vozidiel. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na to, že likvidátor iba konštatoval, že zadné EČV skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného, no v takom prípade zrejme došlo k nárazu vozidla škodcu ako sa uvádza v popise. Likvidátor uvádza, že zrejme došlo k nárazu, pričom v konaní nebolo sporné okrem iného aj z výpovede samotných účastníkov škodovej udalosti, že k nárazu došlo. Z výpovede samotného žalovaného vyplýva, že dokonca došlo k posunutiu vozidla žalobcu. Zo správy likvidátora okrem záveru, že poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia však nič bližšie nevyplýva. Zo správy nie je jasné na základe čoho, prípadne akých výpočtov, po zohľadnení akých skutočností dospel likvidátor k záveru, že poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia. V súvislosti so správou likvidátora na č.l. 73 súd poukázal na obrazové záznamy na č.l.73. Z priložených obrazových záznamov na č.l. 73 v hornej časti ako aj v strednej časti vľavo sa javí, že sa na obrazovom zázname nachádza nepoškodená EČV a poškodená EČV sa nachádza iba úplne dole na dolnom obrazovom zázname (pri ktorom aj je uvedené, že sa jedná o zadné EČV), a teda nie je možné ani posúdiť, či likvidátor pri skúmaní rozsahu poškodenia si tieto EČV vymenil a následne urobil analýzu poškodení motorových vozidiel a meranie aj za situácie, že by sa na prednej časti motorového vozidla žalovaného nachádzala správna EČV, t. j. poškodená EČV, ktorú žalovaný umiestnil dozadu. Takisto z obrazových záznamov nie je zrejmé, že likvidátor skúmal poškodenie vozidla pod nepoškodeným EČV.

Žalovaný okrem správy likvidátora poukazoval na výstup zo služby Carvertical, ktorá má prístup do verejných, policajných a poistných registrov. V súvislosti s uvedeným výstupom súd dáva za pravdu argumentácii žalobcu, že nie je možné zistiť zdroj tohto výstupu a nie je možné ani identifikovať, že sa jedná o motorové vozidlo žalobcu, keďže na prvej strane výstupu je uvedených iba prvých osem znakov zo sedemnástich znakov VIN čísla, pričom až znaky 10 až 17 sú jedinečnými znakmi. Prvé znaky označujú odkiaľ vozidlo pochádza a model auta. Z uvedeného výstupu tak súd nemal preukázané, že by vozidlo žalobcu už bolo raz poškodené. Okrem uvedeného aj keby v konaní bolo preukázané predchádzajúce poškodenie vozidla žalobcu, táto skutočnosť by sama osobe nepreukazovala, že k poškodeniu vozidla žalobcu nedošlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 7.4.2022. V súvislosti s uvedeným súd poukázal na výpoveď svedka p. F., ktorý uviedol, že vozidlo nebolo poškodené, že ho denne používal a používal aj ťažné zariadenie.

Žalovaný ďalej argumentoval obrazovým záznamom na č.l. 82, na ktorom má byť zachytené vozidlo žalovaného po nehode dňa 8.4.2022, z ktorého je zrejmé, že vozidlo nenieslo známky žiadneho poškodenia predného nárazníka, okrem drobných škrabancov a odpadnutej ŠPZ. V danom prípade súd takisto súhlasí s argumentáciou žalobcu, že z predmetného záznamu nie je možné identifikovať, že ide o motorové vozidlo žalovaného. Okrem uvedeného motorové vozidlo je zachytené z takého uhla, že nie je možné identifikovať poškodenie vozidla v jeho prednej časti.

V súvislosti s uvedeným mal súd za to, že bolo dôkaznou povinnosťou žalovaného spoľahlivo preukázať, že popis vzniku škody a poškodenie vozidiel vzájomne nekorešponduje vzhľadom na priebeh nehodového deja a že k zisteným poškodeniam na vozidle žalobcu došlo inak. Na preukázanie svojej obrany žalovaný predložil vyššie uvedenú správu likvidátora škodovej udalosti, ktorá bola vypracovaná pre poisťovňu, v ktorej je poistené motorové vozidlo žalovaného. Súd zastáva názor, že na základe žalovaným predloženej správy likvidátora nemožno nepochybne (s istotou) vyvodiť, že ku škodovej udalosti dňa 7.4.2016 nedošlo tak, ako to žalobca preukázal vyššie popísanými dôkazmi. V danom prípade žalobca preukázal vyššie popísanými dôkazmi, že ku škodovej udalosti došlo dňa 7.4.2022 tak ako to uviedol v žalobe a ako to vyplýva zo správy o nehode, a preto za tejto dôkaznej situácie došlo k presunutiu dôkazného bremena na žalovaného, aby preukazoval svojou procesnou aktivitou, že vznik poškodenia v súvislosti so škodovou udalosťou je technicky neprijateľný, prípadne že vozidlo žalobcu bolo poškodené už pred škodovou udalosťou, čo sa mu však preukázať vzhľadom na vyššie uvedené nepodarilo. V súvislosti s uvedeným súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co/153/2019. Pre úplnosť uviedol, že čo sa týka svedka p. I., ktorý je švagrom žalovaného, tento svedok neuviedol skutočnosti, ktoré by boli podstatné pre posúdenie veci. Uviedol, že motorové vozidlo žalovaného nemalo nijakú stopu po nehode, čo však nekorešponduje s výpoveďou samotného žalovaného, ktorý sám uviedol, že po nehode na jeho vozidle bola poškodená ŠPZ a na prednom nárazníku boli škrabance. V danom prípade mal súd za to, že žalobca v konaní takisto preukázal, že došlo k vzniku škody na jeho motorovom vozidle vo výške, ktorú si uplatnil v žalobe. Uvedenú skutočnosť preukázal žalobca zápisom o poškodení motorového vozidla žalobcu zo dňa 16.5.2022 vyhotoveným technikom SLOVEXPERTA a faktúrou spoločnosti TT-CAR, s.r.o. Z predmetného zápisu o poškodení motorového vozidla mal súd preukázané aké poškodenia malo motorové vozidlo na jeho zadnej časti. V tomto zápise je presne uvedené aké diely sa majú vymeniť, a to že má prísť k výmene nárazníka, držiaka rezervy, zadného čela, priečniku ťažného zariadenia a tiahla ťažného zariadenia. Takisto z neho vyplýva aké práce je potrebné vykonať, a ako aj že je potrebné vykonať lakovanie, pričom z prílohy faktúry spoločnosti TT- CAR, s.r.o., z jej položiek a rozpisu vyúčtovania, mal súd preukázané, že servis do fakturácie zahrnul náhradné diely, mzdu za prácu (vykonané opravy) a čiastku za lakovanie v súlade so zápisom o poškodení motorového vozidla. Súčasťou prílohy faktúry je presný rozpis, čo spoločnosť TT-CAR, s.r.o. fakturovala žalobcovi, ktorý rozpis zodpovedá fakturovanej sume a ani z jednej položky tohto rozpisu nevyplýva, že by spoločnosť TT-CAR, s.r.o. opravovala na motorovom vozidle brzdy, airbagy alebo posunutú nápravu ako to tvrdil žalovaný. Žalovaný ďalej ohľadne výšky škody argumentoval tým, že malo dôjsť k uplatneniu amortizačnej zrážky, keďže vozidlo nebolo opravené do pôvodného stavu, ale došlo k výmene dielov za nové. V súvislosti s uvedeným súd poukázal na to, že v konaní bolo preukázané, že žalobcovi bola vyfakturovaná za opravu vozidla suma 2.361,55 eur, ktorú sumu žalobca aj preukázateľne zaplatil. Súd je toho názoru, že žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla v jeho majetkovej sfére z titulu škodovej udalosti zapríčinenej žalovaným. Škoda, ktorá nastala na strane žalobcu z titulu nákladov na vykonanú opravu bola skutočnou škodou, vniknutou vynaložením nákladov na opravu vozidla, aby bolo motorové vozidlo schopné prevádzky tak ako pred škodovou udalosťou. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by použité nové náhradné diely, ktoré boli použité na opravu vozidla nesmerovali k obnovenou prevádzkyschopnosti vozidla žalobcu, resp. že by nové diely nesúviseli s potrebou opravy vozidla v dôsledku škodovej udalosti. Z uvedeného dôvodu nie je možné posudzovať uplatnený nárok žalobcu ako bezdôvodné obohatenie, a preto bolo dôvodné náhradu škody uplatnenú žalobcom reparovať vyhovením uplatneného nároku, keďže sa tým dosiahol stav ktorý tu bol pred poškodením vozidla. Žalovaný takisto nepreukázal, že by sa opravou poškodeného vozidla, namontovaním nových náhradných dielov s vyššou hodnotou zvýšila hodnota vozidla. Súd má za to, že hodnota čo i len raz poškodeného vozidla je vždy nižšia, ako hodnota typovo a aj vekovo porovnateľného nepoškodeného vozidla. V súvislosti s uvedeným poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.3.2013, podľa ktorého škoda, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody, vykonanej opravy poškodeného vozidla, predstavuje hodnotu vynaložených nákladov na opravu vozidla, bez zohľadnenia amortizácie pri tých náhradných dieloch, ktoré boli do vozidla zamontované ako nové. V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava v použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou), a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca donútený dopravnou nehodou. Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že žalovaný a ani vedľajší účastník na strane žalovaného nepreukázali, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t.

j., že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať. Vzhľadom k vyššie uvedeného súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel. V časti o trovách konania svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, vecne plným úspechom žalobcu v spore, z ktorého dôvodu má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie žalovaný, s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby a priznaním žalovanému náhrady trov celého konania, alternatívne navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/CSP. Ďalej dôvodil, že na základe námietok žalobcu, ktoré boli vznesené až v záverečnej reči, predkladá podrobnejší a rozšírený výstup z platformy CarVertical (čo označil za spresnenie dôkazu). Tento doplnený dokument poskytuje komplexné údaje k identifikácii vozidla, ktoré bolo predmetom daného prieskumu služby Carvertical (overenie vozidla). Zdôraznil, že nejde o nový dôkaz, ale o podrobnejšiu verziu pôvodne predložených informácií, ktoré boli doplnené ako dôkaz už v štádiu prvostupňového konania (z jemu neznámeho dôvodu došlo po vygenerovaní výstupu vo formáte PDF z danej služby k vynechaniu niektorých cifier v rámci údaja o VIN čísle, avšak pri prehliadaní na počítači bolo viditeľné celé číslo VIN, ktoré je zhodné s vozidlom žalobcu). Výstup z CarVertical teda obsahuje údaje založené na unikátnom identifikačnom čísle VIN, ktoré jednoznačne identifikujú predmetné vozidlo a zaznamenávajú udalosti z jeho histórie. Táto dokumentácia poskytuje celistvý obraz o stave vozidla, vrátane predošlých poškodení a opráv, pričom poukazuje na významné škody z mája 2019, ktoré neboli opravené. Tieto údaje majú zásadný význam pre posúdenie rozsahu a príčinnej súvislosti škôd deklarovaných žalobcom. Pôvodný výstup z CarVertical obsahuje aj údaj o poškodení vozidla žalobcu v apríli 2022, čo demonštruje, že záznamy z tejto služby sú presné a správne. Na základe námietok žalobcu, ktorý spochybnil hodnovernosť dôkazu, bola predložená podrobnejšia verzia. Táto verzia: 1. Identifikuje vozidlo: Detailne potvrdzuje jeho identitu prostredníctvom VIN a ďalších údajov. 2. Dokumentuje stav pred škodovou udalosťou: Jasne uvádza skoršie poškodenia zadnej časti vozidla z mája 2019, ktoré neboli opravené, a ich rozsah do 1500 eur. 3. Zdôrazňuje nesúlad v tvrdeniach žalobcu: Podáva dôkazy o tom, že deklarované poškodenia mohli byť spôsobené už pred udalosťou z apríla 2022. Doplnený výstup bol predložený s cieľom: odstrániť akékoľvek pochybnosti o hodnovernosti dôkazu, podporiť závery expertízy poisťovne, ktorá už predtým identifikovala nesúlad medzi tvrdeniami žalobcu a reálnym stavom vozidla (rozsah škôd nekorešpondoval so škodovou udalosťou a poškodenie na vozidlu žalobcu už muselo byť pred škodovou udalosťou), preukázať, že predchádzajúce poškodenia mohli významne ovplyvniť rozsah deklarovaných škôd. Dôkaz: Presnejší výstup z Carvertical, Video zachytávajúce zobrazené údaje z Carvertical na počítači.
Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku vyjadril nesúhlas s jeho závermi, poukázal na nedostatky v postupe súdu, ktoré sú v rozpore s princípmi spravodlivého súdneho konania a procesného práva. Tieto nedostatky spočívajú najmä v nesprávnom rozložení dôkazného bremena, neobjektívnom hodnotení predložených dôkazov a uprednostňovaní tvrdení žalobcu na úkor žalovaného. Režim náhrady škody, ako je upravený Občianskym zákonníkom, nevytvára miernejšie či benevolentnejšie podmienky na preukazovanie nároku žalobcu v porovnaní so ZPZP ako implicitne prezentuje súd prvého stupňa. V oboch prípadoch platí, že žalobca musí preukázať základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, a to existenciu škody, jej rozsah a výšku, a tiež príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a konaním žalovaného (§ 420 ods. 3 zakladá prezumpciu len v rámci znaku zavinenia, ostatné znaky sú naďalej bremenom žalobcu). Súd však bez dostatočných dôvodov prijal závery (vyplývajúce z nedostatočne ustálených skutkových okolností) a preniesol záťaž dokazovania na žalovaného. Žalovaný mal od počiatku udalosti pochybnosti o rozsahu škody na strane žalobcu (náraz vnímal ako nepatrný; ponúkol ako vyrovnanie sumu 200 eur). Škodovú udalosť však zavinil, a preto v tomto prvotnom štádiu podpísal správu o nehode. Následne riadne nahlásil udalosť poisťovni, ktorá mala túto udalosť poistením kryť. Na strane žalovaného teda nebol prítomný žiadny dôvod, aby nejakým spôsobom ovplyvňoval priebeh šetrenia udalosti (hypotéza žalobcu, že nemal poistenie bola vyvrátená a inak poistený nemal dôvod ovplyvňovať šetrenia). Výmena ŠPZ z prednej časti na zadnú mala len estetický charakter a táto zmena nebola spôsobilá ovplyvniť závery expertízy (tá totiž výmenu registrovala a zohľadnila ju pri svojich záveroch). Až po vykonaní expertízy poisťovňou sa však zistilo, že rozsah poškodení nekorešponduje a že na vozidle žalobcu už zrejme bolo skoršie poškodenie. Týmto spôsobom sa teda odborným vyjadrením spochybnil rozsah škody tvrdenej žalobcom, a preto bolo výhradne na žalobcovi, aby si v tejto otázke splnil dôkazné bremeno. Dokonca nad rámec tohto

kvalifikovaného spochybnenia produkoval aj ďalší dôkaz v podobe skoršej škody na vozidle, ktorá nebola nikdy predmetom opravy (žalobca totiž doložil kompletnú servisnú históriu svojho vozidla a skoršia škoda z 5/2019 nikdy nebola predmetom opravy). Nepoctivosť na strane žalobcu potvrdzuje aj jeho snaha o odlišnú interpretáciu poškodenia na vozidle žalovaného. Nakoľko si osobne boli vedomí, že škody nekorešpondujú, tak sa prostredníctvom svedectiev sústredili práve na oblasť, že vozidlo žalovaného bolo poškodené viac ako tvrdil žalovaný. Je však nepochybné, že v tejto oblasti je dôkazná sila na strane žalovaného (rozsah poškodenia na vlastnom vozidle ustálil žalovaný, svedok I., obhliadka likvidátorom, fotografia po nehode). Hypotéza žalobcu, že vozidlo bolo poškodené viac, sa teda nepotvrdila, a preto aj táto okolnosť dopĺňa pochybnosti ohľadom rozsahu poškodenia na strane žalobcu. Po tom ako vytvoril zásadné pochybnosti o rozsahu poškodenia (expertíza, existencia skoršieho poškodenia), bolo na strane žalobcu, aby uniesol v tejto oblasti dôkazné bremeno. Napríklad produkovaním odborného posudku na tomto úseku. Obmedzil sa však iba na strohé výpovede majiteľa a vodiča, ktoré boli vyvrátené totožným rozsahom výpovedí na jeho strane. Záver súdu, že obhliadkou likvidátora a škodovou faktúrou bol ustálený rozsah škody, preto považuje za nesprávnu interpretáciu. Tieto okolnosti totiž iba odzrkadľujú poškodenie vozidla ex post, ale nijakým spôsobom nevypovedajú o tom, či celý rozsah poškodenia vznikol tou istou škodovou udalosťou. Pri hodnotení dôkazov teda misku váh na jeho stranu naďalej prechyľuje expertíza poisťovne a skoršia škoda na vozidle. Tieto pochybnosti neboli nijakým spôsobom vyvrátené, a preto nemalo dôjsť k presunu dôkazného bremena na jeho stranu. Prístup súdu v tomto prípade tiež ignoruje princíp, že súd nie je odborný orgán na posudzovanie technických otázok a nemá kompetenciu spochybňovať odborné závery expertízy, ak tieto závery neboli odborne vyvrátené. Ním presadzovaný prístup k vyhodnoteniu dôkaznej situácie bol potvrdený aj v rozhodnutí OS Galanta sp. zn. 25Cb/13/2013, kde súd nepriznal poškodenému náhradu škody z dôvodu existencie pochybností uvedených v expertíze. Tam súd uviedol: „Zo strany navrhovateľa neboli v súdnom konaní odstránené pochybnosti uvedené v expertnej správe... Keďže navrhovateľ nepreukázal uplatnené nároky na náhradu škody z údajnej poistnej udalosti, súd predmetný návrh zamietol.“ V tomto prípade teda nedošlo k prenosu dôkazného bremena na stranu žalovaného, nakoľko zo strany žalovaného boli produkované zásadné pochybnosti o rozsahu škody a príčinnej súvislosti, ktoré mali byť vyvrátené dôkazmi produkovanými žalobcom. Dôkazné bremeno ohľadom vzniku škody, jej rozsahu a príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a konaním žalovaného nesie žalobca, keďže podľa všeobecného princípu zodpovednosť za škodu vzniká porušením právnej povinnosti, pričom ten, kto tvrdí vznik určitých skutočností (škoda, jej rozsah, príčinná súvislosť), musí tieto skutočnosti aj preukázať. Občiansky zákonník v § 420 ods. 3 ustanovuje výnimku týkajúcu sa zavinenia, kde existuje domnienka zavinenia, avšak táto sa uplatňuje iba po preukázaní samotných znakov škody zo strany žalobcu. Ak žalobca tieto skutočnosti nepreukáže, nemôže dôjsť k aktivácii domnienky zavinenia a dôkazné bremeno nemôže byť prenesené na žalovaného. Súd v tomto prípade nesprávne posúdil presun dôkazného bremena na žalovaného bez toho, aby žalobca riadne preukázal základné znaky škody, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu a postupu. Citoval z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 24/2019 z 9. júna 2020, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/7/2013, rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/130/2010, rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2 Cdon 257/97. Žalobca predložil len dokumenty, ako sú škodová faktúra a obhliadka Slovexperta, ktorým súd priznal neprimeranú dôkaznú hodnotu. Tieto dokumenty však iba evidujú existujúce poškodenie vozidla, pričom nepreukazujú jednoznačne príčinnú súvislosť medzi tvrdenou škodovou udalosťou a poškodením. Okrem toho nedokazujú absenciu predchádzajúcich poškodení, ktoré boli preukázané expertízou a servisnou históriou vozidla.

Súd nekriticky akceptoval dôkazy žalobcu a nesprávne vyhodnotil dôkazy žalovaného, ktoré spochybňovali tvrdenia žalobcu. Medzi nimi najmä: Expertízne stanovisko poisťovne, ktoré preukázalo nesúlad medzi rozsahom deklarovaného poškodenia a charakterom nehody; výstup z platformy CarVertical, ktorý preukázal skoršie poškodenia vozidla nezávislé od predmetnej udalosti. Tieto dôkazy jasne naznačujú, že rozsah škody bol s najväčšou pravdepodobnosťou nadhodnotený alebo nesúvisel s predmetným incidentom. Napriek tomu súd tieto dôkazy dostatočne nevyhodnotil. Faktom teda podľa jeho názoru ostáva, že žalobca nepreukázal, že všetky poškodenia uvedené v škodovej faktúre vznikli práve pri predmetnej nehode žalovaným. Rozhodnutie súdu vyznieva, akoby od žalovaného vyžadovalo absolútne vyvrátenie tvrdení žalobcu, čo je v rozpore s povahou civilného sporového konania. V súlade s prejednávacou zásadou stačí, aby žalovaný preukázal svoje tvrdenia s dostatočnou mierou pravdepodobnosti. Súd však od žalovaného nepriamo požadoval neštandardne vysokú mieru istoty, čo zvýhodnilo žalobcu v dokazovacom procese, čo označil za neprimerané požiadavky na dôkazné bremeno žalovaného. Expertízne hodnotenie poisťovne a servisná história vozidla žalobcu, ktoré naznačovali existenciu predchádzajúceho poškodenia, neboli riadne zohľadnené. Tieto dôkazy, ktoré

mali zásadný význam pre posúdenie príčinnej súvislosti a rozsahu škody, súd nahradil subjektívnymi výpoveďami svedkov prepojených so žalobcom. Produkovaný dôkazný stav podľa jeho názoru potvrdil ním vytýkané námietky ohľadom nesúladu medzi rozsahom poškodenia na vozidle žalobcu a žalovaného (rozsah poškodení na vozidlách nekorešponduje). Škoda na vozidle žalobcu teda nekorešponduje so škodovým priebehom a poškodeniami na vozidle žalovaného. Tieto závery boli potvrdené technickou expertízou, ktorú na tomto úseku realizovala poisťovňa. Uvedená expertíza konkrétne deklaruje, že na základe zdokumentovaných poškodení na oboch vozidlách tieto nie je možné k sebe vzájomne priradiť tak, aby boli v súlade s dejom, ktorý opisuje žalobca. ... poškodenie na vozidle žalobcu nesúvisí so škodovou udalosťou. Zo strany žalovaného zrejme došlo k nárazu do vozidla žalobcu, avšak už do poškodenej zadnej časti vozidla žalobcu, a to spôsobilo povrchové poškodenia na vozidle žalovaného a na vozidle žalobcu nedošlo k zväčšeniu rozsahu poškodenia ako pred stretom týchto vozidiel. Poisťovňa pritom v rámci tejto expertízy brala do úvahy všetky aspekty prípadu. Z ich strany preto aj došlo k zohľadneniu, že následkom nehody zodpovedá zadná ŠPZ na vozidle žalovaného. Taktiež žalovaný a svedok potvrdili, že vozidlá boli bezprostredne po nehode v stave ako deklarujú fotografie z expertízy. Závery expertízy sú preto v plnom rozsahu aplikovateľné na prejednávaný prípad. Indikované závery expertízy boli následne potvrdené ďalšími vykonanými dôkazmi, a to najmä v podobe výpovede žalovaného a svedka H. I., ktorí boli prítomný po nehode v areáli žalobcu a jednoznačne ustálili rozsah poškodení na vozidle žalovaného v podobe, že na ňom nebolo prítomné takmer žiadne poškodenie. Tento rozsah poškodenia následne deklaruje aj doložený obrazový záznam, ktorý žalovaný vyhotovil v deň nehody, čo je preukázané časovou stopou na fotografii, pričom táto snímka zachytáva nepoškodený predok vozidla žalovaného. Je teda nepochybné, že náraz bol minimálnej intenzity a nemohol spôsobiť taký rozsah poškodenia ako deklaruje žalobca na svojom vozidle. Žalobca sa ním tvrdený rozsah poškodení snažil preukázať len cestou výpovede konateľa žalobcu a spoločníka žalobcu. Už z tohto statusu subjektov je zrejmé, že majú záujem na výsledku sporu a sú preto predpojatí. Nimi tvrdený rozsah poškodenia je však v priamom rozpore s ostatnými dôkazmi. V snahe, aby rozsah poškodení korešpondoval totiž uvádzajú, že aj vozidlo žalovaného malo úplne rozbitú prednú časť, čo však bolo vylúčené všetkými ostatnými dôkazmi (výpovede žalovaného, svedka I., fotografiou z dňa nehody, obhliadkou poisťovne). Zároveň upriamil pozornosť aj na pochybnosť ohľadom pravdivosti výpovede spoločníka žalobcu (J. K. K.), ktorý si presne spomína na poškodené časti vozidla žalovaného, ale nespomína si akej farby boli tieto poškodené časti či samotné vozidlo (dokonca odpovedá nesprávnu farbu na túto priamu otázku a dopĺňa že si to vlastne už nepamätá; dokonca si nebol ani istý či bolo vozidlo svetlé alebo tmavé). Je veľmi nepravdepodobné, že by si táto osoba selektívne a presne pamätala, ktoré diely vozidla boli poškodené a v ktorej časti, ale už si nepamätá na farbu tohto vozidla. Javí sa preto, že jeho výpoveď bola nastrojená a tendenčne smerovala len k snahe potvrdiť nárok žalobcu. Závery expertízy, ktoré naznačili, že vozidlo žalobcu už pravdepodobne bolo poškodené pred skúmanou nehodou potvrdil aj žurnál o stave daného vozidla (výstup zo služby Carvertical, ktorá má prístup do verejných, policajných a poistných registrov). Previerka vozidla žalobcu totiž preukázala, že v poistných registroch je záznam o škodovej udalosti datovanej 05/2019, pri ktorej došlo k poškodeniu zadnej časti vozidla žalobcu, a to s rozsahom až do 1500 eur. Žalobca zároveň doplnil chronologický rozpis všetkých opráv, ktoré boli na tomto vozidle vykonané, z ktorého je zrejmé, že prezentované poškodenie zadnej časti v 05/2019 nebolo nikdy predmetom žiadnej opravy. Došlo teda k potvrdeniu, že na vozidle žalobcu už bolo skoršie poškodenie, ktoré nebolo opravené. Toto skoršie poškodenie však nemá príčinnú súvislosť a pôvod v dopravnej nehode so žalovaným, a preto ani nie sú splnené podmienky pre jeho náhradu zo strany žalovaného. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný ustálil, že žalobca nepreukázal konkrétny rozsah škody, ktorý vznikol na jeho vozidle v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej žalovaným, nakoľko vozidlo žalobcu už malo poškodenie pred škodovou udalosťou. Žalobca nevyvrátil závery expertízy produkovanej poisťovňou. Žalobca produkoval len dve svedecké výpovede, ktoré mali potvrdiť rozsah škody, ktoré sa však ukázali ako vnútorne nepresvedčivé (spoločník žalobcu nevedel určiť farbu vozidla) a zároveň sú v priamom rozpore s dôkazmi produkovanými žalovaným (výpoveď žalovaného a svedka I., fotografie stavu vozidla, obhliadka poisťovne). Nebolo teda dostatočne preukázané, že tvrdené poškodenie na vozidle žalobcu spôsobilo vozidlo žalovaného, a teda nemožno konštatovať ani len existenciu kauzálneho nexu ako obligatórnej podmienky nároku na náhradu škody. V prejednávanom prípade bol teda žalobca do tohto momentu schopný preukázať len skutočnosť, že došlo k vzniku škodovej udalosti, avšak nesplnil svoju povinnosť preukázať výšku škody a rozsah poškodenia, ktoré mu boli spôsobené. Dokonca prostredníctvom expertízy poisťovateľa a ďalších dôkazov žalovaného bolo preukázané, že tvrdenia žalobcu ohľadom manifestovanej škody nie sú pravdivé, nakoľko rozsah škody je technicky neprijateľný. Uvedený

nedostatok dôkazov ohľadom výšky škody a jej rozsahu znamená, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a teda by mal byť postihnutý dôkaznou núdzou a stavom non liquet.
Žalovaný označil na vykonanie ďalšie dôkazy, ktoré sú spôsobilé prispieť k zisteniu materiálnej pravdy a tieto navrhol vykonať. Potvrdenie o škodovom priebehu z poisťovne žalobcu pre rok 2019 (nakoľko v tomto čase malo byť na vozidle žalobcu spôsobené poškodenie podľa Carvertical). Vyžiadať potvrdenie zo spoločnosti TT CAR, s.r.o. (opravovňa, kde bolo vozidlo žalobcu opravované), že vystavil škodovú faktúru č. 422110127, nakoľko vystavená faktúru nie je opatrená odtlačkom pečiatky dodávateľa a zároveň vyžiadať nadobúdacie doklady od opravovne k vymeneným náhradným dielom (zadný nárazník a ostatné súčiastky, ktoré boli pri oprave vymenené).
Na základe doteraz uvedeného je teda podľa jeho názoru rozhodnutie prvostupňového súdu založené na nesprávnych zisteniach a najmä na nesprávnom právnom posúdení veci. Súd teda dospel k nesprávnemu vyhodnoteniu skutkového ako aj právneho stavu. Má za to, že v predmetnom prípade došlo k nesprávnemu posúdeniu dôkazného bremena, keď súd preniesol jeho časť na žalovaného bez toho, aby žalobca splnil svoju povinnosť preukázať základné predpoklady zodpovednosti za škodu – existenciu škody, jej rozsah a príčinnú súvislosť s konaním žalovaného.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %. S odvolaním žalovaného sa nestotožnil, v plnom rozsahu sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie aj s poukazom na jeho odôvodnenie, a teda má za to, že by mal odvolací súd toto rozhodnutie v plnom rozsahu ako vecne a právne správne potvrdiť. Žalobca nepovažuje údaje poskytnuté internetovou platformou CarVertical za relevantné, nakoľko žiadnym spôsobom nie je možné zistiť zdroj týchto informácií. Okrem vyššie uvedeného samotný výstup z platformy CarVertical (žurnál) na 8. strane uvádza iba podozrenie, že motorové vozidlo (ďalej len ako „MV") bolo označené ako poškodené. Pokiaľ žalovaný spochybňuje pôvod poškodenia zadnej časti vozidla žalobcu údajnou skoršou udalosťou, tak žalobca považuje toto tvrdenie za špekulatívne ničím nepodložené. Oproti tomu žalobca doložil súdu listinný dôkaz, potvrdenie o škodovom priebehu MV EČV: E., ktoré potvrdzuje, že MV žalobcu nemalo žiadnu poistnú udalosť pred škodovou udalosťou. Žalobca ďalej doložil súdu aj listinný dôkaz, výpis servisnej histórie MV EČV: E., a to za obdobie od nadobudnutia MV až do dňa 7.4.2022, výpis servisnej histórie potvrdzuje, že počas vyššie uvedenej doby, aké opravy boli na MV žalobcu vykonané. Výpis servisnej histórie vyvracia skutočnosti tvrdené žalovaným, a to že MV žalobcu bolo poškodené pred 7.4.2022. Z výpisu servisnej histórie dokonca vyplýva, že MV žalobcu bolo na servisnej prehliadke dňa 6.4.2022, t. j. jeden deň pred škodovou udalosťou a že na MV žalobcu boli odstránené aktuálne vady, teleso termostatu, nízkotlakový ventil EGR, brzdové kotúče boli vymenené a chladiaca kvapalina bola doplnená. Okrem vyššie uvedeného z Výpisu servisnej histórie MV žalobcu vyplýva, že žalobca sa o svoje MV riadne staral, dodržiaval všetky servisné lehoty a veľký servis MV žalobcu bol vykonaný dňa 29.3.2022, t. j. 9 dní pred škodovou udalosťou. Skutočnosť, že na MV žalobcu pred škodovou udalosťou dňa 7.4.2022 neboli žiadne vady, a to hlavne nie rozbitá zadná časť MV, potvrdzujú aj výpovede svedkov, p. F., p. K. K. a konateľa žalobcu a tieto výpovede neboli žalovaným počas konania žiadnym spôsobom vyvrátené. Žalovaným podsúvanú fikciu, že škoda na MV žalobcu zo 7.4.2022 vznikla škodovou udalosťou ešte v roku 2019 vyvracia aj samotný výstup z platformy CarVertical, nakoľko odhadovaný náklad na opravu uvedený na 4. strane výstupu z platformy CarVertical, a to z roku 2019 a z roku 2022, je celkom odlišný, keď pri údajoch z roku 2019 je uvedený odhadovaný náklad na opravu v rozmedzí od 501 EUR do 1500 EUR a pri údajoch z roku 2022 je uvedený odhadovaný náklad na opravu v rozmedzí od 1501 EUR do 3000 EUR, t.j. diametrálne odlišné náklady na opravu. V prípade, ak by tvrdenie žalovaného malo byť pravdivé, že škodovou udalosťou zo 7.4.2022 sa škoda na MV žalobcu nezväčšila oproti skôr spôsobenej škode z roku 2019, tak aj vo výstupe z platformy CarVeflical by bol uvedený rovnaký náklad na opravu. Okrem vyššie uvedeného aj na 4. strane výstupu z platformy CarVertical sú uvedené rozdielne skupiny škôd, pričom k roku 2019 nie je uvedená škoda konštrukčných prvkov karosérie a k roku 2022 je uvedená škoda konštrukčných prvkov karosérie. V prípade, ak by tvrdenie žalovaného, že MV žalobcu bolo poškodené ešte v roku 2019 a nebolo do dňa 7.4.2022 (vzniku škodovej udalosti) opravené, tak pri takom rozsahu škôd MV žalobcu (zatlačená ťažná guľa, rozbitý zadný nárazník, nemožnosť zatvorenia piatych dverí) ani nemohlo úspešne prejsť technickou kontrolou v roku 2021. Žalobca sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie ohľadom tohto dôkazu, a to že aj keby v konaní bolo preukázané predchádzajúce poškodenie vozidla žalobcu, táto skutočnosť by sama o sebe nepreukazovala, že k poškodeniu vozidla žalobcu nedošlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo 7.4.2022. Žalovaný v priebehu dokazovania uvádzal, že viaceré položky na škodovej faktúre nemôžu súvisieť so škodovou udalosťou, ako príklad uvádzal výmenu brzd, poruchy airbagu a

posun nápravy. Žalovaný zámerne zavádzal súd, nakoľko faktúra č. 4221 10127 spoločne s kalkuláciou a rozpisom náhradných dielov a vykonaných prác neobsahuje žiadne náklady na výmenu brzd, opravu airbagov ani opravy posunutej nápravy. Žalovaný sa pokúšal vytvoriť dojem, že na faktúre uvedená informácia a to: Opravovňa potvrdzuje, že vykonala opravu vozidla po dopravnej nehode, alebo škodovej udalosti, ktorá mala vplyv aspoň na jeden z nasledovných hlavných bezpečnostných prvkov vozidla, zavesenie kolies, deformačne zóny, systémy airbagov, riadenie alebo brzdy, a to podľa informácií a postupov výrobcu vozidla sú aj reálne vady na MV žalobcu. Avšak ako žalobca počas dokazovania listinným dôkazom, a to emailovou komunikáciou žalobcu s opravovňou preukázal, že opravovňa je povinná písomne potvrdiť, že oprava vozidla bola vykonaná podľa informácií a postupov výrobcu vozidla, pričom opravovňa je povinná uviesť vyššie uvedený text, aj keď systémy airbagov, brzdy, posun nápravy atď. neboli opravované. Žalovaný opätovne zavádza súd, že výmena EČV z prednej časti na zadnú mala len estetický charakter a táto zmena nebola spôsobilá ovplyvniť závery expertízy. V konaní bolo práve výpoveďou žalovaného preukázané, že žalovaný pred obhliadkou likvidátorom poisťovne svoje MV upravil, na obhliadke sa nachádzal na MV žalovaného nový držiak EČV (nakoľko pri škodovej udalosti zo 7.4.2022 sa na MV žalovaného držiak EČV rozbil), žalovaný pokrčené EČV vozidla pred obhliadkou vyrovnal, potom vymenil zadné EČV vozidla s predným EČV vozidla, čím uviedol, do omylu likvidátora poisťovne, ktorý v posúdení uvádza, že zadné EČV vozidla skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného. Žalovaný namontovaním nového držiaka EČV na svoje MV pred uskutočnením obhliadky zakryl poškodenie na vlastnom MV, ktoré vzniklo zatlačením ťažného zariadenia MV žalobcu. Vzhľadom na to, že pri obhliadke MV žalovaného na jeho MV sa na prednom nárazníku nachádzal nový držiak EČV, v ktorom už bolo umiestnené zadné EČV vozidla, pričom starý držiak EČV sa po nehode rozbil a nenachádzal sa na MV a pod ktorým držiakom EČV boli stopy zatlačenia od ťažného zariadenia MV žalobcu a kde došlo k prvotnému stretu oboch MV, likvidátor poisťovne ani nemohol škodu pod držiakom EČV vozidla, t.j. zatlačenie od ťažného zariadenia žalobcu zdokumentovať. Žalovaný na obhliadke svojho MV neinformoval likvidátora poisťovne, že na prednú časť svojho MV v mieste nárazu namontoval nový držiak EČV a že zakryl miesto stretu so žalobcovým MV, taktiež žalovaný neinformoval likvidátora poisťovne že vyrovnal predné EČV, vymenil predné EČV za zadné EČV, čím likvidátora poisťovne uviedol do omylu. Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné považovať expertízu likvidátora poisťovne za relevantnú a použiteľnú ako dôkaz o stave MV žalovaného hneď po škodovej udalosti. Žalobca sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie, že zo správy likvidátora okrem záveru, že poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia, však nič bližšie nevyplýva. Zo správy nie je jasné na základe čoho, prípadne akých výpočtov, po zohľadnení akých skutočností dospel likvidátor k záveru, že poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia a či likvidátor pri skúmaní rozsahu poškodenia si predné a zadné EČV vymenil a následne urobil analýzu poškodení motorových vozidiel a meranie aj za situácie, že by sa na prednej časti MV žalovaného nachádzala správna EČV, t. j. poškodená EČV, ktorú žalovaný umiestnil dozadu. Takisto z obrazových záznamov ako ani zo správy likvidátora nie je zrejmé, že likvidátor skúmal poškodenie vozidla pod predným — novonamontovaným - držiakom EČV. Žalovaný v odvolaní uvádza, že rozsah poškodenia na MV žalovaného ustálil sám žalovaný, svedok I., obhliadka likvidátora a fotografia po nehode. Čo sa týka svedka H. I., tak v priebehu dokazovania bolo preukázané, že svedok H. I. sa považuje za nedôveryhodného z dôvodov, že H. I. je švagrom žalovaného a že dňa 24.9.2024 na pojednávaní v rozpore s výpoveďou samotného žalovaného uviedol, že na MV žalovaného neboli žiadne známky poškodenia a že MV žalovaného bolo v totožnom stave tesne po havárii ako na fotografii vyhotovenej na obhliadke MV žalovaného likvidátorom poisťovne, pričom sám žalovaný potvrdil, že po nehode bol držiak EČV rozbitý, predné EČV nebolo na MV žalovaného, predné EČV bolo dokrčené a tiež mal stopy, t.j. poškodený lak na svojom MV, na prednom nárazníku po strete s MV žalobcu. Ďalej Svedka H. I. považuje žalobca za nedôveryhodného aj z dôvodu, že H. I. tvrdil, že žalovaný si neupravil a neopravil MV, pričom sám žalovaný tvrdil, že rozbitý držiak EČV vymenil za nový držiak, zadné nepokrčené EČV premiestnil na predný nárazník do nového držiaka EČV a predné EČV vyrovnal a umiestnil ho do zadného držiaka EČV a takto sa dostavil so svojim MV na prehliadku vykonanou likvidátorom poisťovne. K fotografii po nehode je nutné uviesť, že zo samotnej fotografie nie je možné identifikovať, že sa jedná o MV žalovaného a okrem toho MV na fotografii je zachytené z takého uhla, že nie je možné identifikovať poškodenie vozidla v jeho prednej časti, s čím sa v rozsudku stotožnil aj prvoinštančný súd. Žalovaný v odvolaní uvádza, že správa poisťovne (likvidátora) a skoršia škoda na MV neboli nijakým spôsobom vyvrátené, a preto nemalo dôjsť k presunu dôkazného bremena na stranu žalovaného. S týmto tvrdením sa žalobca vôbec nemôže stotožniť, nakoľko správa likvidátora bola počas dokazovania riadne spochybnená ako aj v tomto vyjadrení, taktiež aj skoršia nehoda na MV žalobcu, ktorú žalovaný chcel preukázať výpisom z internetovej platformy CarVertical, bola počas dokazovania vyvrátená ako aj

tomto vyjadrení. Žalovaný tvrdí, že žalobca predložil len dokumenty, ako sú škodová faktúra a obhliadka Slovexperta, ktorým súd priznal neprimeranú dôkaznú hodnotu. S týmto tvrdením sa žalobca v žiadnom prípade nemôže stotožniť, nakoľko žalobca v konaní predložil aj Oznámenie Okresného dopravného inšpektorátu Galanta z 26.10.2022 (ďalej len ako „Oznámenie"), čím žalobca aj podľa súdu preukázal, že v danom prípade išlo o škodovú udalosť podľa § 64 ods. 3 ZoCP. Z predmetného ustanovenia zákona vyplýva, že o škodovú udalosť ide vtedy, keď sa účastníci dohodnú na jej zavinení a zároveň ide o udalosť v cestnej premávke, pri ktorej škoda vznikla v priamej súvislosti s premávkou vozidla. Oznámením bolo taktiež preukázané, že žalovaný bol ten, kto škodovú udalosť zapríčinil. Žalobca sa stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu, že keďže udalosť bola vyhodnotená ako škodová udalosť, platí záver o tom, že škoda na MV žalobcu vznikla v priamej súvislosti s premávkou vozidla, pričom účastníci sa dohodli, že udalosť zavinil žalovaný. Zároveň žalovaný vo vyššie uvedenej správe o nehode uviedol, ktoré časti vozidiel boli poškodené, pričom označené poškodenie zadnej časti motorového vozidla žalobcu korešponduje so zápisom o poškodení motorového vozidla žalobcu zo dňa 16.5.2022 a faktúrou spoločnosti TT-CAR, s.r.o., podľa ktorých malo dôjsť k výmene, oprave a lakovaniu zadných časti motorového vozidla žalobcu, a to nárazníka, zadného čela, priečnika ťažného zariadenia, tiahla a držiaka rezervy. Taktiež z výpovede žalovaného vyplýva, že hneď po udalosti videl aké sú poškodenia MV žalobcu, t.j. že je poškodený zadný nárazník a ťažná guľa je zatlačená do nárazníka, a teda v prípade ak by mal žalovaný za to, že takéto poškodenie MV žalobcu nemohol spôsobiť, t.j. ak by mal za to, že náraz vozidla žalovaného do MV žalobcu nebol takej intenzity, že by mohol na MV žalobcu poškodiť zadný nárazník a zatlačiť ťažnú guru do nárazníka, nebol dôvod, aby sa žalovaný dohodol s druhým účastníkom škodovej udalosti na tom, že sa udalosť posúdi ako škodová udalosť so zavinením žalovaného. Sám žalovaný pri svojej výpovedi uviedol, že pri nahlásení škodovej udalosti poisťovni uviedol, že nárok žalobcu považuje za oprávnený. Vyššie uvedené konanie žalovaného preukazuje, že škoda vznikla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 7.4.2022. Žalobca nesúhlasí s vykonaním ďalších dôkazov, nakoľko tieto dôkazy mohol žalovaný navrhnúť už pri odpore proti platobnému rozkazu ako aj počas celého dokazovania. Zhrnul, že dňa 7.4.2022 došlo ku škodovej udalosti, kedy žalovaný so svojim MV narazil do stojacieho MV žalobcu ktoré stálo v kolóne. Žalobca a žalovaný spoločne vyplnili správu o nehode, pričom za vinného spoločne označili žalovaného. Privolaná dopravná polícia taktiež uznala žalovaného za vinného zo škodovej udalosti. Žalovaný pri nahlásení škodovej udalosti uviedol, že rozsah poškodenia MV žalobcu uznáva. Žalovaný vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že na vlastnom MV pred obhliadkou u likvidátora vykonal úpravy, a to že rozbitý držiak EČV vymenil za nový držiak, zadné nepokrčené EČV premiestnil na predný nárazník do nového držiaka EČV a predné EČV vyrovnal a umiestnil ho do zadného držiaka EČV a takto sa dostavil so svojim MV na prehliadku vykonanou likvidátorom poisťovne. O týchto úpravách žalovaný na obhliadke svojho MV neinformoval likvidátora poisťovne, ako ani o tom, že na prednú časť svojho MV v mieste nárazu namontoval nový držiak EČV a že zakryl miesto stretu so žalobcovým MV, čím likvidátora poisťovne uviedol do omylu a ten nemohol vyhotoviť relevantnú správu likvidátora. Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné považovať správu likvidátora poisťovne za použiteľnú ako dôkaz o stave MV žalovaného hneď po škodovej udalosti. Rozpor o stave MV žalovaného je aj medzi fotodokumentáciou a správou likvidátora a medzi výpoveďou žalovaného, ako aj medzi výpoveďou žalovaného a medzi výpoveďou svedka H. I., kým žalovaný vo svojej výpovedi tvrdil, že na MV mal rozbitý držiak, odpadnuté a pokrivené EČV, poškriabaný predný nárazník od nárazu do MV žalobcu, tak svedok H. I. vo svojej výpovedi tvrdil, že na MV žalovaného nebola žiadna škoda. Žalobca v súdnom konaní jednoznačne preukázal zavinenie žalovaného, rozsah škody ako aj príčinnú súvislosť, s čím sa stotožnil aj prvoinštančný súd.

4. Podaním z 22.1.2025 oznámil intervenient vstup do predmetného konania na strane žalovaného. Dôvodil, že žalovaný (podľa ust. § 86 CSP) mu oznámil prebiehajúci spor (s tým, že žalovaný je u neho poistený, resp. že motorové vozidlo zn. VOLKSWAGEN PASSAT, EČV: E. je PZP poistené u neho), žalovaný ho vyzval, aby do konania vstúpil ako intervenient na strane žalovaného. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca svoj tvrdený nárok uplatňuje voči žalovanému/vodičovi motorového vozidla poisteného u intervenienta ako nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť prevádzkou motorového vozidla poisteného u intervenienta, a to zavinením žalovaného/vodiča motorového vozidla poisteného u intervenienta, čo je samozrejme veľmi podstatné aj pre intervenienta, nakoľko predmetné motorové vozidlo bolo v čase predmetnej škodovej udalosti (PZP) u neho poistené (poistník: H. L., poistná zmluva č. 6611799090 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla). Žalovaný mu zároveň oznámil, že súdny spor nie je právoplatne skončený a že voči rozsudku podal odvolanie. Preto týmto konajúcemu súdu oznamuje, že má právny záujem na výsledku sporu, a podľa ust. § 82 CSP vstupuje do konania ako intervenient na strane žalovaného. Nakoľko žaloba/

rozsudok smeruje voči žalovanému/vodičovi motorového vozidla poisteného u intervenienta, t. j. hrozí uloženie povinnosti žalovanému plniť súdom uloženú povinnosť, a na základe čoho by si žalovaný (ako vodič motorového vozidla poisteného u intervenienta) mohol prípadne uplatňovať nárok na poskytnutie poistného plnenia voči intervenientovi/poisťovateľovi, a nakoľko o.i. platí aj ust. § 87 ods. 2 CSP (a je v záujme intervenienta poznať aj spôsob uplatňovania procesných prostriedkov procesnej obrany/útoku žalovaným), má za to, že jeho právny záujem (ako intervenienta na strane žalovaného) na výsledku konania je daný a dôvodný. Vzhľadom na vyššie uvedené, a nakoľko nemá dostatok informácií a podkladov o prebiehajúcom súdnom spore, a to ani od žalovaného, požiadal konajúci súd o zaslanie doterajších podaní vo veci samej, a to aj vrátane podaní (a predložených listinných dôkazov) žalovaného vo veci samej, prípadne zápisníc z pojednávaní (v spojení so zvukovými nahrávkami z toho-ktorého pojednávania, pokiaľ teda nie sú zverejnené/sprístupnené v elektronickom súdnom spise vo veci samej). Dňa 13.2.2025 boli splnomocnenkyni intervenienta súdom prvej inštancie doručené požadované listiny.

5. Ďalšie podania strán a intervenienta už neboli v odvolacom konaní doručené.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť.
Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľa) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie v takejto časti dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí učiniť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

7. Odvolateľ/žalovaný v odvolaní uviedol, že na základe námietok žalobcu vznesených až v záverečnej reči predkladá podrobnejší a rozšírený výstup z platformy CarVertical (čo označil za spresnenie dôkazu). Zdôraznil, že nejde o nový dôkaz, ale o podrobnejšiu verziu pôvodne predložených informácií, ktoré boli doplnené ako dôkaz už v štádiu prvostupňového konania (z jemu neznámeho dôvodu došlo po vygenerovaní výstupu vo formáte PDF z danej služby k vynechaniu niektorých cifier v rámci údaja o VIN čísle, avšak pri prehliadaní na počítači bolo viditeľné celé číslo VIN, ktoré je zhodné s vozidlom žalobcu). Prílohou odvolania boli screenshoty a videá zachytávajúce zobrazené údaje z Carvertical na počítači.
Žalobca oponoval najmä tým, že nepovažuje údaje poskytnuté internetovou platformou CarVertical za relevantné, nakoľko žiadnym spôsobom nie je možné zistiť zdroj týchto informácií.
Žalovaný v odvolaní označil na vykonanie aj ďalšie dôkazy, ktoré sú podľa neho spôsobilé prispieť k zisteniu materiálnej pravdy a tieto navrhol vykonať, a to potvrdenie o škodovom priebehu z poisťovne žalobcu pre rok 2019 (nakoľko v tomto čase malo byť na vozidle žalobcu spôsobené poškodenie podľa Carvertical), vyžiadať potvrdenie zo spoločnosti TT CAR, s.r.o. (opravovňa, kde bolo vozidlo žalobcu opravované), že vystavila škodovú faktúru č. 422110127, nakoľko vystavená faktúru nie je opatrená odtlačkom pečiatky dodávateľa a zároveň vyžiadať nadobúdacie doklady od opravovne k vymeneným náhradným dielom (zadný nárazník a ostatné súčiastky, ktoré boli pri oprave vymenené).
Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.
Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.
Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366.
Odvolací súd uvádza, že s poukazom na § 366 v spojení s § 384 ods. 3 CSP nedoplnil dokazovanie „podrobnejším a rozšíreným výstupom z platformy CarVertical“, teda screenshotmi a videami zachytávajúcimi zobrazené údaje z Carvertical na počítači, vyžiadaním potvrdenia o škodovom priebehu z poisťovne žalobcu pre rok 2019, potvrdenia zo spoločnosti TT CAR, s.r.o., že vystavili škodovú faktúru č. 422110127, ani nadobúdacích dokladov od opravovne k vymeneným náhradným dielom, keďže neboli splnené zákonné predpoklady a žalovaný nepreukázal, že ich nemohol v doterajšom (prvoinštančnom) konaní (zabezpečiť/navrhnúť skôr a) použiť bez svojej viny. Žalovaný v odvolaní netvrdil splnenie niektorej z podmienok pre použitie prostriedkov procesného útoku/obrany až v odvolacom konaní v zmysle citovaného § 366 písm. a/ až d/ CSP, ani tieto podmienky nevyšli najavo (predloženiu úplnej listiny - výstupu z platformy CarVertical v prvoinštančnom konaní nič nebránilo, nepozornosť resp. nedôslednosť žalovaného pri predkladaní dôkazu nie je dôvodom prípustnosti novoty), preto tieto novoty ako prostriedky procesnej obrany (predložené a navrhnuté ním až v odvolacom konaní) nemohli byť použité až v odvolacom konaní, a nebolo možné na ne prihliadať. Odvolacia námietka podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP tak nebola dôvodnou.

8. Odvolateľ v odvolaní namietal nedostatky v postupe súdu, ktoré sú podľa neho v rozpore s princípmi spravodlivého súdneho konania a procesného práva, spočívajúce najmä v nesprávnom rozložení dôkazného bremena, neobjektívnom hodnotení predložených dôkazov a uprednostňovaní tvrdení žalobcu na úkor žalovaného. Vytkol súdu, že bez dostatočných dôvodov prijal závery (vyplývajúce z nedostatočne ustálených skutkových okolností) a preniesol záťaž dokazovania na žalovaného. Žalovaný mal od počiatku udalosti pochybnosti o rozsahu škody na strane žalobcu (náraz vnímal ako nepatrný; ponúkol ako vyrovnanie sumu 200 eur). Škodovú udalosť však zavinil, a preto v tomto prvotnom štádiu podpísal správu o nehode. Následne riadne nahlásil udalosť poisťovni, ktorá mala túto udalosť poistením kryť. Na strane žalovaného teda nebol prítomný žiadny dôvod, aby nejakým spôsobom ovplyvňoval priebeh šetrenia udalosti (hypotéza žalobcu, že nemal poistenie bola vyvrátená a inak poistený nemal dôvod ovplyvňovať šetrenia). Výmena ŠPZ z prednej časti na zadnú mala len estetický charakter a táto zmena nebola spôsobilá ovplyvniť závery expertízy (tá totiž výmenu registrovala a zohľadnila ju pri svojich záveroch). Až po vykonaní expertízy poisťovňou sa však zistilo, že rozsah poškodení nekorešponduje a že na vozidle žalobcu už zrejme bolo skoršie poškodenie. Týmto spôsobom sa teda odborným vyjadrením spochybnil rozsah škody tvrdenej žalobcom, a preto bolo výhradne na žalobcovi, aby si v tejto otázke splnil dôkazné bremeno. Dokonca nad rámec tohto kvalifikovaného spochybnenia produkoval aj ďalší dôkaz v podobe skoršej škody na vozidle, ktorá nebola nikdy predmetom opravy (žalobca totiž doložil kompletnú servisnú históriu svojho vozidla a skoršia škoda z 5/2019 nikdy nebola predmetom opravy). Nepoctivosť na strane žalobcu potvrdzuje aj jeho snaha o odlišnú interpretáciu poškodenia na vozidle žalovaného. Nakoľko si osobne boli vedomí, že škody nekorešpondujú, tak sa prostredníctvom svedectiev sústredili práve na oblasť, že vozidlo žalovaného bolo poškodené viac ako tvrdil žalovaný. Je však nepochybné, že v tejto oblasti je dôkazná sila na strane žalovaného (rozsah poškodenia na vlastnom vozidle ustálil žalovaný, svedok I., obhliadka likvidátorom, fotografia po nehode). Hypotéza žalobcu, že vozidlo bolo poškodené viac, sa teda nepotvrdila, a preto aj táto okolnosť dopĺňa pochybnosti ohľadom rozsahu poškodenia na strane žalobcu. Po tom ako vytvoril zásadné pochybnosti o rozsahu poškodenia (expertíza, existencia skoršieho poškodenia), bolo na strane žalobcu, aby uniesol v tejto oblasti dôkazné bremeno. Napríklad produkovaním odborného posudku na tomto úseku. Obmedzil sa však iba na strohé výpovede majiteľa a vodiča, ktoré boli vyvrátené totožným rozsahom výpovedí na jeho strane. Záver súdu, že obhliadkou likvidátora a škodovou faktúrou bol ustálený rozsah škody, preto považuje za nesprávnu interpretáciu. Tieto okolnosti totiž iba

odzrkadľujú poškodenie vozidla ex post, ale nijakým spôsobom nevypovedajú o tom, či celý rozsah poškodenia vznikol tou istou škodovou udalosťou. Pri hodnotení dôkazov teda misku váh na jeho stranu naďalej prechyľuje expertíza poisťovne a skoršia škoda na vozidle. Tieto pochybnosti neboli nijakým spôsobom vyvrátené, a preto nemalo dôjsť k presunu dôkazného bremena na jeho stranu. Prístup súdu v tomto prípade tiež ignoruje princíp, že súd nie je odborný orgán na posudzovanie technických otázok a nemá kompetenciu spochybňovať odborné závery expertízy, ak tieto závery neboli odborne vyvrátené. Ním presadzovaný prístup k vyhodnoteniu dôkaznej situácie bol potvrdený aj v rozhodnutí OS Galanta sp. zn. 25Cb/13/2013, kde súd nepriznal poškodenému náhradu škody z dôvodu existencie pochybností uvedených v expertíze. Tam súd uviedol: „Zo strany navrhovateľa neboli v súdnom konaní odstránené pochybnosti uvedené v expertnej správe... Keďže navrhovateľ nepreukázal uplatnené nároky na náhradu škody z údajnej poistnej udalosti, súd predmetný návrh zamietol.“ V tomto prípade teda nedošlo k prenosu dôkazného bremena na stranu žalovaného, nakoľko zo strany žalovaného boli produkované zásadné pochybnosti o rozsahu škody a príčinnej súvislosti, ktoré mali byť vyvrátené dôkazmi produkovanými žalobcom. Súd v tomto prípade nesprávne posúdil presun dôkazného bremena na žalovaného bez toho, aby žalobca riadne preukázal základné znaky škody, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu a postupu.
Žalobca oponoval najmä tým, že žalovaný pri nahlásení škodovej udalosti uviedol, že rozsah poškodenia MV žalobcu uznáva, vo výpovedi pred súdom žalovaný uviedol, že na vlastnom MV pred obhliadkou u likvidátora vykonal úpravy, a to že rozbitý držiak EČV vymenil za nový držiak, zadné nepokrčené EČV premiestnil na predný nárazník do nového držiaka EČV a predné EČV vyrovnal a umiestnil ho do zadného držiaka EČV a takto sa dostavil so svojim MV na prehliadku vykonanou likvidátorom poisťovne. O týchto úpravách žalovaný na obhliadke svojho MV neinformoval likvidátora poisťovne, ako ani o tom, že na prednú časť svojho MV v mieste nárazu namontoval nový držiak EČV a že zakryl miesto stretu so žalobcovým MV, čím likvidátora poisťovne uviedol do omylu a ten nemohol vyhotoviť relevantnú správu likvidátora. Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné považovať správu likvidátora poisťovne za použiteľnú ako dôkaz o stave MV žalovaného hneď po škodovej udalosti. Rozpor o stave MV žalovaného je aj medzi fotodokumentáciou a správou likvidátora a medzi výpoveďou žalovaného, ako aj medzi výpoveďou žalovaného a medzi výpoveďou svedka H. I., kým žalovaný vo svojej výpovedi tvrdil, že na MV mal rozbitý držiak, odpadnuté a pokrivené EČV, poškriabaný predný nárazník od nárazu do MV žalobcu, tak svedok H. I. vo svojej výpovedi tvrdil, že na MV žalovaného nebola žiadna škoda. Žalobca v súdnom konaní jednoznačne preukázal zavinenie žalovaného, rozsah škody ako aj príčinnú súvislosť, s čím sa stotožnil aj prvoinštančný súd.
Odvolací súd k námietkam odvolateľa uvádza nasledovné:
Podľa § 420 ods. 1 O.z. každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa § 442 ods. 1 O.z. uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).
Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková - hmotná ujma), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi, a je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Prejavuje sa vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Predpokladom pre úspešné preukázanie zodpovednosti za škodu je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou ako následkom (v prípade subjektívnej zodpovednosti za škodu aj zavinenie). Príčinná súvislosť musí byť pritom nielen tvrdená, ale musí byť bezpečne preukázaná a bezprostredná (vzťah medzi príčinou a následkom musí byť bezprostredný), pričom povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno týkajúce sa príčinnej súvislosti zaťažuje tú stranu konania, ktorej tvrdenie má byť preukázané. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku (časová a miestna súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a skutkovou udalosťou nie je sama o sebe rozhodujúca, porov. R 21/1992).
O vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a rozhodujúca je iba vecná súvislosť príčiny a následku (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/130/2010).
Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva. Preukázaný skutkový stav je v sporovom konaní výsledkom dôkaznej aktivity strán konania, ktoré boli povinné na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo navrhnúť dôkazy. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania a každá strana bola povinná označiť dôkazy na preukázane svojich tvrdení. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov (ako i na základe skutočností,

ktoré neboli medzi stranami sporné), teda nezisťoval skutočný stav veci, ale skutkový stav veci, ktorý je výsledkom dôkaznej aktivity strán konania (do akej miery si strany splnia svoju povinnosť označiť alebo predložiť dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, pričom miera splnenia tejto povinnosti zásadne predurčuje skutkový záver súdu, ako základ právneho posúdenia uplatneného nároku). Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti. Potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Je potrebné zdôrazniť, že súd nezisťuje skutočný stav veci, ale skutkový stav, ktorý je výsledkom dôkaznej aktivity strán konania. Skutkový stav je závislý na tom, do akej miery si splnia svoju povinnosť označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení jednotlivé strany konania. Pojmami procesný útok a procesná obrana (§ 149 CSP) zákonodarca zdôraznil kontradiktórnosť procesného postavenia strán v sporovom konaní. Ustanoveniami § 149 až § 154 CSP malo dôjsť k prehĺbeniu sporovosti konania, s cieľom prispieť k zefektívneniu, zrýchleniu a zhospodárneniu sporového konania. Porušenie povinnosti tvrdenia, zakotvenej v ustanovení § 150 CSP pre obidve strany sporu, sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP).
Súd prvej inštancie v predmetnej veci dôvodil, že žalovaný ako vodič motorového vozidla, ktorý zavinil škodovú udalosť, čo v konaní nebolo medzi stranami sporné, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil podľa § 420 O.z. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 7.4.2022 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej vozidlo žalovaného narazilo do vozidla žalobcu. Takisto nebolo sporné, že škodovú udalosť zavinil žalovaný. Žalovaný v konaní rozporoval výšku škody a rozsah poškodenia, ktoré mali byť spôsobené protiprávnym konaním žalovaného. Mal za to, že žalobca nepreukázal výšku škody a jej rozsah v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného a teda nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a škodou, t. j. že škoda vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Spornou skutočnosťou, ktorú bolo potrebné preukázať bolo, či došlo k vzniku škody vo výške uplatnenej v žalobe a či táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného.
Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal svoje tvrdenia o tom, že dňa 7.4.2022 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej došlo zavinením žalovaného, v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, ku škode na jeho motorovom vozidle - jeho zadnej časti (čo preukázal Správou o nehode, ktorú podpísali tak vodič motorového vozidla žalobcu ako aj žalovaný; Oznámením Okresného dopravného inšpektorátu Galanta zo dňa 26.10.2022 zn. Škodová udalosť - oznámenie; výpoveďou žalovaného, ktorý vypovedal, že pri udalosti uviedol, že nárok žalobcu považuje za oprávnený; výpoveďou svedka F. F. - vodiča motorového vozidla žalobcu, z ktorého výpovede jednoznačne vyplynulo, že motorové vozidlo žalobcu nemalo pred udalosťou poškodené ťažné zariadenie ani nárazník a že toto bolo poškodené pri škodovej udalosti dňa 7.4.2022; a výpoveďou spoločníka, konateľa a zamestnanca žalobcu J. K. K., ktorý uviedol, že motorové vozidlo používal iba svedok a videl ho v ten deň pred škodovou udalosťou a toto nebolo poškodené), preukázal rozsah poškodenia, keď sám žalovaný uviedol v správe o nehode ktoré časti vozidiel boli poškodené a aj vo výpovedi uviedol, že videl hneď po udalosti aké sú poškodenia vozidla žalobcu, že je poškodený zadný nárazník a že ťažná guľa je zatlačená do nárazníka, pričom súd uzavrel, že označené poškodenie zadnej časti motorového vozidla žalobcu korešponduje so Zápisom o poškodení motorového vozidla žalobcu zo dňa 16.5.2022 od Slovexperty a faktúrou spoločnosti TT-CAR, s.r.o., vystavenou 30.5.2022, podľa ktorých malo dôjsť k výmene, oprave a lakovaniu zadných časti motorového vozidla žalobcu, a to nárazníka, zadného čela, priečnika ťažného zariadenia, tiahla a držiaka rezervy. Výšku škody preukázal Zápisom o poškodení motorového vozidla žalobcu a faktúrou spoločnosti TT-CAR, s.r.o.
S uvedenými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, jeho závery nie sú v rozpore so žalovaným v odvolaní citovanými rozhodnutiami vyšších súdnych autorít.
S obranou žalovaného založenou na posúdení priebehu škodovej udalosti poisťovňou žalovaného (KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group) resp. správou likvidátora tejto poisťovne (podľa ktorej zdokumentované poškodenia na vozidle poškodeného nemohli byť spôsobené motorovým vozidlom škodcu, pretože poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia) sa súd prvej inštancie vysporiadal tak, že poukázal na to, že v správe je okrem iného uvedené aj že: „Na

zadnej časti vozidla poškodeného bolo zdokumentované poškodenie zadného nárazníka deformáciou po zatlačení a trvalej deformácii uchytenia ťažného zariadenia následkom veľkého tlaku na čap ŤZ. Poškodenie malo byť spôsobené prednou časťou vozidla škodcu, na ktorom sú stopy na vrchnej časti nárazníka po vrchnej časti nárazníka poškodeného, nový rámik EČV, ktoré nemá na svojom povrchu zodpovedajúce stopy po zatlačení čapu. Zadné EČV skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného, no v takom prípade zrejme došlo k nárazu vozidla škodcu ako sa uvádza v popise, no do už poškodenej zadnej časti vozidla poškodeného a spôsobilo si na sebe len povrchové poškodenia a na vozidle poškodeného nedošlo k zväčšeniu rozsahu poškodenia ako pred stretom týchto vozidiel.“ Ďalej súd poukázal na to, že žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že po nehode si kúpil nový držiak na EČV a na ten nový držiak mu nešla tá pokrčená ŠPZ vtlačiť, myslí nový držiak dopredu, a preto dal poškodenú ŠPZ na zadný držiak, lebo do predného mu to nešlo a do predného dal tú nepoškodenú zadnú ŠPZ. Z uvedenej správy v spojení s výpoveďou žalovaného podľa súdu vyplýva, že keď likvidátor poisťovne robil obhliadku vozidla žalovaného, malo toto vymenené EČV. To znamená, že EČV, ktoré mal žalovaný v čase škodovej udalosti na prednej časti vozidla bolo umiestnené na zadnú časť vozidla a to čo mal na zadnej časti vozidla, t. j. nepoškodenú EČV a nový rámik EČV malo vozidlo pri obhliadke technikom umiestnené na prednej časti vozidla. Likvidátor v správe uviedol, že poškodenie malo byť spôsobené prednou časťou vozidla škodcu, na ktorom sú stopy na vrchnej časti nárazníka po vrchnej časti nárazníka poškodeného, nový rámik EČV, ktoré nemá na svojom povrchu zodpovedajúce stopy po zatlačení čapu. Ďalej likvidátor konštatoval, že zadné EČV skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného, no v takom prípade zrejme došlo k nárazu vozidla škodcu ako sa uvádza v popise, no do už poškodenej zadnej časti vozidla poškodeného a spôsobilo si na sebe len povrchové poškodenia a na vozidle poškodeného nedošlo k zväčšeniu rozsahu poškodenia ako pred stretom týchto vozidiel. V súvislosti s uvedeným súd poukázal na to, že likvidátor iba konštatoval, že zadné EČV skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného, no v takom prípade zrejme došlo k nárazu vozidla škodcu ako sa uvádza v popise. Likvidátor uvádza, že zrejme došlo k nárazu, pričom v konaní nebolo sporné okrem iného aj z výpovede samotných účastníkov škodovej udalosti, že k nárazu došlo. Z výpovede samotného žalovaného vyplýva, že dokonca došlo k posunutiu vozidla žalobcu. Zo správy likvidátora okrem záveru, že poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia však nič bližšie nevyplýva. Zo správy nie je jasné na základe čoho, prípadne akých výpočtov, po zohľadnení akých skutočností dospel likvidátor k záveru, že poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia. V súvislosti so správou likvidátora na č.l. 73 súd poukázal na obrazové záznamy na č.l.73. Z priložených obrazových záznamov na č.l. 73 v hornej časti ako aj v strednej časti vľavo sa javí, že sa na obrazovom zázname nachádza nepoškodená EČV a poškodená EČV sa nachádza iba úplne dole na dolnom obrazovom zázname (pri ktorom aj je uvedené, že sa jedná o zadné EČV), a teda nie je možné ani posúdiť, či likvidátor pri skúmaní rozsahu poškodenia si tieto EČV vymenil a následne urobil analýzu poškodení motorových vozidiel a meranie aj za situácie, že by sa na prednej časti motorového vozidla žalovaného nachádzala správna EČV, t. j. poškodená EČV, ktorú žalovaný umiestnil dozadu. Takisto z obrazových záznamov nie je zrejmé, že likvidátor skúmal poškodenie vozidla pod nepoškodeným EČV.
S ďalšou obranou žalovaného, spočívajúcej v poukazovaní na výstup zo služby Carvertical, ktorá má prístup do verejných, policajných a poistných registrov, sa súd prvej inštancie vysporiadal tak, že dal za pravdu argumentácii žalobcu, že nie je možné zistiť zdroj tohto výstupu a nie je možné ani identifikovať, že sa jedná o motorové vozidlo žalobcu, keďže na prvej strane výstupu je uvedených iba prvých osem znakov zo sedemnástich znakov VIN čísla, pričom až znaky 10 až 17 sú jedinečnými znakmi. Prvé znaky označujú odkiaľ vozidlo pochádza a model auta. Z uvedeného výstupu tak súd nemal preukázané, že by vozidlo žalobcu už bolo raz poškodené. Okrem uvedeného bol názoru, že aj keby v konaní bolo preukázané predchádzajúce poškodenie vozidla žalobcu, táto skutočnosť by sama osobe nepreukazovala, že k poškodeniu vozidla žalobcu nedošlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 7.4.2022. V súvislosti s uvedeným súd poukázal na výpoveď svedka p. F., ktorý uviedol, že vozidlo nebolo poškodené, že ho denne používal a používal aj ťažné zariadenie.
Žalovaný ďalej argumentoval obrazovým záznamom na č.l. 82, na ktorom má byť zachytené vozidlo žalovaného po nehode dňa 8.4.2022, z ktorého je zrejmé, že vozidlo nenieslo známky žiadneho poškodenia predného nárazníka, okrem drobných škrabancov a odpadnutej ŠPZ. V danom prípade súd takisto súhlasil s argumentáciou žalobcu, že z predmetného záznamu nie je možné identifikovať, že ide o motorové vozidlo žalovaného. Okrem uvedeného motorové vozidlo je zachytené z takého uhla, že nie je možné identifikovať poškodenie vozidla v jeho prednej časti.
V súvislosti s uvedeným mal súd prvej inštancie za to, že bolo dôkaznou povinnosťou žalovaného spoľahlivo preukázať, že popis vzniku škody a poškodenie vozidiel vzájomne nekorešponduje vzhľadom na priebeh nehodového deja a že k zisteným poškodeniam na vozidle žalobcu došlo inak. Na

preukázanie svojej obrany žalovaný predložil vyššie uvedenú správu likvidátora škodovej udalosti, ktorá bola vypracovaná pre poisťovňu, v ktorej je poistené motorové vozidlo žalovaného. Súd bol názoru, že na základe žalovaným predloženej správy likvidátora nemožno nepochybne (s istotou) vyvodiť, že ku škodovej udalosti dňa 7.4.2016 nedošlo tak, ako to žalobca preukázal vyššie popísanými dôkazmi. V danom prípade žalobca preukázal vyššie popísanými dôkazmi, že ku škodovej udalosti došlo dňa 7.4.2022 tak ako to uviedol v žalobe a ako to vyplýva zo správy o nehode, a preto za tejto dôkaznej situácie došlo k presunutiu dôkazného bremena na žalovaného, aby preukazoval svojou procesnou aktivitou, že vznik poškodenia v súvislosti so škodovou udalosťou je technicky neprijateľný, prípadne že vozidlo žalobcu bolo poškodené už pred škodovou udalosťou, čo sa mu však preukázať vzhľadom na vyššie uvedené nepodarilo.
Odvolací súd sa s uvedenými závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno týkajúce sa príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou ako následkom zaťažovalo žalobcu, ktorý ich ako už bolo vyššie uvedené uniesol, súd prvej inštancie správne konštatoval presunutie dôkazného bremena na žalovaného (preukázať tvrdenie žalovaného, že popis vzniku škody a poškodenie vozidiel vzájomne nekorešponduje vzhľadom na priebeh nehodového deja a že k zisteným poškodeniam na vozidle žalobcu došlo inak.), ktoré dôkazné bremeno však žalovaný ani podľa názoru odvolacieho súdu (rovnako ako súdu prvej inštancie) neuniesol, nedošlo k účinnému spochybneniu tvrdení žalobcu. Ako už uviedol súd prvej inštancie existencia skoršieho poškodenia vozidla žalobcu nebola preukázaná, keď nebolo možné zistiť zdroje výstupu zo služby Carvertical a podľa predloženého výstupu nebolo možné ani identifikovať, že sa jedná o motorové vozidlo žalobcu (sám žalovaný mal v tomto smere pochybnosti keď uvádzal, že deklarované poškodenia „mohli byť“ spôsobené už pred udalosťou z apríla 2022, na inom mieste, že na vozidle žalobcu už „zrejme“ resp. „pravdepodobne“ bolo skoršie poškodenie, a na ďalšom mieste, že expertízne hodnotenie poisťovne a servisná história vozidla žalobcu „naznačovali“ existenciu predchádzajúceho poškodenia, hoci podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné jednoznačne preukázať, že tu bolo skoršie poškodenie, odhliadnuc od toho že tu absentovalo aj tvrdenie o aké skoršie poškodenie, konkrétne čoho sa malo jednať). Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že výmena ŠPZ (správne evidenčného čísla vozidla /EČV/) z prednej časti na zadnú mala len estetický charakter a táto zmena nebola spôsobilá ovplyvniť závery expertízy, ktorá podľa neho výmenu registrovala a zohľadnila pri svojich záveroch. Z Vyrozumenia k oznámeniu škodovej udalosti z 23.9.2022, adresovaného Kooperativou žalobcovi (citujúceho odborné technické posúdenie vypracované technikom/špecialistom) nevyplýva, že by (ako tvrdí žalovaný) expertíza registrovala a zohľadnila výmenu EČV z prednej časti na zadnú časť vozidla žalovaného, likvidátor iba konštatoval, že zadné EČV skôr zodpovedá stretu s vozidlom poškodeného, no v takom prípade zrejme došlo k nárazu vozidla škodcu ako sa uvádza v popise, odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie názoru, že zo správy/expertízy nie je jasné na základe čoho, prípadne akých výpočtov, po zohľadnení akých skutočností dospel likvidátor k záveru, že poškodenie na vozidle škodcu nezodpovedá zatlačeniu ťažného zariadenia, a teda nie je možné ani posúdiť, či likvidátor pri skúmaní rozsahu poškodenia si tieto EČV vymenil a následne urobil analýzu poškodení motorových vozidiel a meranie aj za situácie, že by sa na prednej časti motorového vozidla žalovaného nachádzalo správne EČV, t. j. poškodené EČV, ktoré žalovaný umiestnil dozadu. Takisto z obrazových záznamov nie je zrejmé, že likvidátor skúmal poškodenie vozidla pod nepoškodeným EČV. Nedôvodnými tak boli námietky o nesprávnom rozložení/presune dôkazného bremena, neobjektívnom hodnotení dôkazov, uprednostňovaní tvrdení žalobcu na úkor žalovaného, nedostatočnom ustálení skutkových okolností, prenášaní záťaže dokazovania na žalovaného, nesprávnom vyhodnotení dôkazov žalovaného, neunesení žalobcom dôkazného bremena (v dôsledku čoho mal byť postihnutý dôkaznou núdzou a stavom non liquet). Nebolo možné považovať za dôvodné ani námietky o účelovosti a nedôveryhodnosti výpovede J. K., majúce vyplývať iba z jeho statusu spoločníka a konateľa žalobcu (so záujmom na výsledku sporu) a z toho, že si nespomínal na farbu poškodených častí či samotného vozidla, keď jeho výpoveď bola súladná s ostatnými relevantnými dôkazmi. Na základe všetkého vyššie uvedeného sa nebolo možné stotožniť s tým, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnych zisteniach a na nesprávnom právnom posúdení veci.

9. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, pre svoje skutkové zistenia vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, žiadne podstatné skutočnosti, ktoré boli v tomto konaní vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli za konania najavo neopomenul. Svoje skutkové zistenia správne subsumoval

pod aplikovaný právny predpis a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu.
Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne správne právne posúdil nárok žalobcu ako dôvodný a žalobe vyhovel.
Podľa ustálenej judikatúry (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/145/2011) súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ako i odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.
Ak sa odvolací súd v odôvodnení tohto jeho rozsudku nezaoberal konkrétnou námietkou sporovej strany, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie v danej veci za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).
Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).
Odvolací súd riadiaci sa vyššie uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu (vrátane konkrétnymi odvolacími dôvodmi nespochybnenej časti o náhrade trov prvoinštančného konania) podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

10. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.
Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný), keď nevidel dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

11. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)
Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.(§ 430 CSP)
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)
Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)
Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)